

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 315

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

58. évfolyam

2015. szeptember 23.

Tartalom

I Állásfoglalások, ajánlások és vélemények

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

EURONEST Parlamenti Közgyűlés

2015/C 315/01	Állásfoglalás az Unió és a kelet-európai partnerországok között a 2014–2020 közötti időszakra szóló Európai Szomszédsági Támogatási Eszköz révén megvalósuló szorosabb partnerségi viszony kialakításáról	1
2015/C 315/02	Állásfoglalás az EU és a keleti partnerség országai közötti infrastrukturális együttműködésről: közös közúti, vasúti és közlekedési projektek	7
2015/C 315/03	Állásfoglalás az energiahatékonyság és a megújuló energiaforrások tekintetében a keleti partnerség keretében folytatott együttműködéssel kapcsolatos kihívásokról, lehetőségekről és új kötelezettségvállalásokról	11
2015/C 315/04	Állásfoglalás a kultúráról és a kultúrák közötti párbeszédéről a keleti partnerség keretében	18
2015/C 315/05	Állásfoglalás az örmény népirtás századik évfordulójáról	23
2015/C 315/06	Állásfoglalás az Ukrajnával szembeni orosz katonai agresszióról, és a konfliktus békés megoldásának égető szükségességéről	24

IV Tájékoztatások

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL
SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

EURONEST Parlamenti Közgyűlés

2015/C 315/07	Eljárási szabályzat a 2011. május 3-án, Brüsszelben elfogadottaknak és a 2012. április 3-án, Bakuban, a 2013. május 29-én, Brüsszelben és a 2015. március 18-án Jerevánban módosítottaknak megfelelően	26
2015/C 315/08	Az EURONEST Parlamenti Közgyűlés állandó bizottságainak az Euronest Parlamenti Közgyűlés által 2011. május 3-án elfogadott és 2013. május 29-én Brüsszelben, és 2015. március 18-án Jerevánban módosított Eljárási szabályzata	40

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

EURONEST PARLAMENTI KÖZGYŰLÉS

ÁLLÁSFOGLALÁS ⁽¹⁾

az Unió és a kelet-európai partnerországok között a 2014–2020 közötti időszakra szóló Európai Szomszédsági Támogatási Eszköz révén megvalósuló szorosabb partnerségi viszony kialakításáról

(2015/C 315/01)

AZ EURONEST PARLAMENTI KÖZGYŰLÉS,

- tekintettel az Euronest Parlamenti Közgyűlés 2011. május 3-i alapító okiratára,
 - tekintettel a keleti partnerséggel foglalkozó, 2013. november 28–29-i vilniusi csúcstalálkozón kiadott együttes nyilatkozatra,
 - tekintettel az Unió és a keleti partnerség országai közötti kapcsolatok értékeléséről és a prioritások meghatározásáról szóló 2014. március 12-i európai parlamenti állásfoglalásra ⁽²⁾,
 - tekintettel a Bizottságnak és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének az „Európai szomszédságpolitika: a partnerség erősítése felé” című, 2013. március 20-i közös közleményére,
 - tekintettel az Európai Szomszédsági Támogatási Eszköz létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló 2013. december 11-i európai parlamenti jogalkotási állásfoglalásra ⁽³⁾,
 - tekintettel az „Európai szomszédságpolitikáról: a partnerség erősítése felé. Az Európai Parlament álláspontja a 2012. évi jelentésekről” című 2013. október 23-i európai parlamenti állásfoglalásra ⁽⁴⁾,
 - tekintettel az Európai Parlamentnek az európai szomszédságpolitika és keleti dimenziója felülvizsgálatáról, valamint az Örmény Köztársaságról, az Azerbajdzsán Köztársaságról, a Belarusz Köztársaságról, Grúziáról, a Moldovai Köztársaságról és Ukrajnáról szóló állásfoglalásaira,
 - tekintettel az Európai Uniónak és az Örmény Köztársaságnak a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője és Edward Nalbandian örmény biztonságpolitikai és külügyminiszter által 2013. november 29-én, Vilniusban elfogadott közös nyilatkozatára,
- A. mivel a keleti partnerség az Európai Unió és kelet-európai partnereinek közös törekvése nyomán jött létre 2009-ben azzal a fő céllal, hogy a kölcsönös érdekek, kötelezettségvállalások, felelősségvállalás és a közös szerepvállalás alapján elősegítse a politikai társulást és a gazdasági integrációt;
- B. mivel a keleti partnerségben részt vevő államok kölcsönösen elkötelezték magukat az alapvető értékek, a demokrácia, az emberi jogok tiszteletben tartása, a jogállamiság, a jó kormányzás, valamint a piaccgazdaság és a fenntartható növekedés elvei mellett;

⁽¹⁾ 2015. március 17-én Jerevánban, Örményországban elfogadott állásfoglalás.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0229.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0567.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0446.

- C. mivel bár a 2013 novemberében Vilniusban megrendezett keleti partnerség csúcstalálkozón számos vívmány és új megállapodás született, továbbá előrelépés történt a szorosabb kapcsolatok kialakítása irányában, a találkozót beárnyékolta egyes partnerországok azon döntése, hogy a tárgyalások sikeres lezárása ellenére nem kívántak társulási megállapodást kötni az Unióval;
- D. mivel az ukrán elnök vilnusi döntése nyomán tömeges tüntetésekre került sor a Majdan téren, amelyeket 2014-ben az ország számára drámai eseménysorozat követett, különös tekintettel a februárban több száz ukrán állampolgár halálát követelő tüntetэшullámra, márciusban a Krím-félsziget Oroszország által történő illegális bekebelezésére, majd tavasztól kezdődően az újabb kelet-ukrajnai konfliktus kezdetére és súlyosbodására az Oroszországi Föderáció közvetlen katonai jelenlétével és a szakadároknak nyújtott segítségével, aminek következtében több mint 6 000 ember veszítette életét;
- E. mivel az Oroszországi Föderáció által gyakorolt katonai és gazdasági nyomás ellenére egyrészt az Európai Unió, másrészt Grúzia, Moldova és Ukrajna kétoldalú társulási szerződéseket írt alá, majd később ratifikált, beleértve a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodásokat;
- F. mivel az Unió és Fehéroroszország tárgyalásokat kezdett a vízumkönnyítési és visszafogadási megállapodásokról, ezáltal lehetővé téve az emberek közötti kapcsolatok előmozdítását; mivel azonban az Unió és Fehéroroszország közötti politikai és gazdasági párbeszéd újraindítása az összes további fehérorosz politikai fogoly feltétel nélküli szabadon bocsátásán, valamint politikai és polgári jogaik tekintetében történő teljes körű rehabilitációján múlik;
- G. mivel a partnerországoknak – Fehéroroszország kivételével – szakadár mozgalmakkal és területvitákkal kell szembenéznük, amelyekben Oroszország vagy közvetlenül érintett, vagy jelentős befolyást gyakorol rájuk;
- H. mivel Grúzia és Moldova területén illegális szakadár rezsimek jöttek létre; mivel Oroszország bekebelezte az Ukrajna területén lévő Krím-félszigetet, és a szakadárok és a hivatalos kijevi erők közötti fegyveres összecsapások továbbra is folytatódnak Délkelet-Ukrajnában;
- I. mivel az Unió, valamint a szomszédos eurázsiai országok, különösen Oroszország piacaihoz való hozzáférés létfontosságú a partnerországok és gazdaságaik számára; mivel a partnerországok egyes ipari ágazatai továbbra is a volt Szovjetuniótól örökölt termelési láncoktól függenek, aminek következtében gazdaságilag az Oroszországi Föderációhoz kötődnek; mivel az Oroszországi Föderáció, Kazahsztán és Fehéroroszország alkotta vámunió más partnerországokra történő kiterjesztését és az Eurázsiai Uniót nem a keleti partnerség gazdasági komponensével konkuráló projekteknek kell tekintetni, amíg a partnerországok szabadon dönthetnek arról, hogy melyik szervezethez kívánnak csatlakozni; mivel erőfeszítéseket kell tenni az együttműködés erősítésére és a két gazdasági térséget kompatibilissé kell tenni annak érdekében, hogy a keleti partnerség országai teljes mértékben kiaknázhassák a lehetőségeiket;
- J. mivel 2014 áprilisában és júliusában az Unió korlátozó intézkedéseket vezetett be Oroszországgal szemben, és 2014 szeptemberében megerősítette azokat annak érdekében, hogy változást idézzon elő az Ukrajna szuverenitását és területi integritását sértő és a keleti térséget destabilizáló agresszív, kalandor orosz fellépések tekintetében;
- K. mivel 2014 augusztusában egyrészt az Unió korlátozó intézkedései, másrészt a társulási megállapodás miatti megtorlasként Oroszország úgy döntött, hogy embargót vet ki az Unióból, valamint más nyugati és egyes partnerországokból származó mezőgazdasági és élelmiszertermékekre;
- L. mivel 2014 volt az uniós európai szomszédságpolitika és konkrét keleti dimenziójának végrehajtására vonatkozó, 2020-ig tartó megújított programozási és pénzügyi keret első éve;

Új távlatok a 2014–2020-as időszakra a keleti partnerség első eredményeire építve

1. hangsúlyozza, hogy 2009-es létrehozása óta a keleti partnerség számos konkrét és kézzelfogható eredményt ért el, amelyek kölcsönösen előnyösek voltak mind az Unió, mind a partnerországok társadalmi számára és a politikai, gazdasági és kulturális együttműködés különböző szintjein létrejött több megállapodás formájában valósultak meg, amelyek az érintett felek által biztosított megfelelő szintű támogatás esetén jelentős fejlesztési potenciállal rendelkeznek;

2. üdvözli, hogy a vilniusi csúcstalálkozó résztvevői megerősítették a keleti partnerség elvei, azaz elsősorban a jogállamiság, az emberi jogok és az alapvető szabadságok tiszteletben tartása és a demokrácia iránti alapvető elkötelezettségüket; hangsúlyozza, hogy ezeket az elveket tiszteletben kell tartani;
3. oszttja a vilniusi csúcstalálkozó résztvevőinek álláspontját, mely szerint valamennyi partnernek szabadon kell döntenie az Unióval és a keleti partnerséggel folytatott kapcsolatokra vonatkozó törekvéseiről és céljairól a differenciálás elvének megfelelően; ebben az összefüggésben emlékeztet rá, hogy a keleti partnerség önkéntes projekt, amely tiszteletben tartja a részt vevő államok szuverén döntéseit és kapcsolataik szorosabbra fűzését, továbbá hogy a stabilitás és jólét tekintetében mindennek előnyösnek kell lennie számukra és ezenfelül valamennyi európai számára;
4. üdvözli az Unió, valamint az Ukrajna, Moldova és Grúzia közötti társulási megállapodások, köztük a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodások aláírását; sürgeti az Unió tagállamait, hogy hamarosan ratifikálják e megállapodásokat; hangsúlyozza, hogy a szociális és környezeti dömping elkerülése érdekében a megállapodások valamennyi részét végre kell hajtani és releváns reformokat kell elfogadni az összes érintett területen; sürgeti az összes felet, hogy a társulási menetrendnek megfelelően folytassa a reformokat, és felhívja az Európai Bizottságot és az uniós tagállamokat, hogy nyújtsanak segítséget e reformok megvalósításában; sürgeti az uniós tagállamokat, hogy osszák meg az alapvető értékeken és a jogállamiságon alapuló demokratikus rendszerek és reformok kialakításának folyamatával kapcsolatos gazdag tapasztalataikat, különös tekintettel azon tagállamokra, amelyek egyrészt az uniós integrációval kapcsolatos tapasztalataikra, másrészt a partnerországokkal fenntartott szoros kapcsolataikra építhetnek; sürgeti a partnerországok kormányait, amelyek társulási megállapodást, és ezek keretében mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodást írtak alá az Unióval, hogy – többek között helyi szinten – szervezzenek nyilvános vitákat és tájékoztatási kampányokat a civil társadalmi szervezetek, köztük a civil társadalmi fórumok nemzeti platformjai aktív bevonásával, mivel a megállapodások tartalmának és hatásainak részletes megismerése sikerük szempontjából kimagaslóan fontos;
5. elítéli az Oroszország által Kelet-Ukrajnában alkalmazott közvetlen és közvetett katonai agressziót és a Krím-félsziget illegális bekebelezését válaszul Ukrajna azon szuverén döntésére, hogy előrelépést kíván tenni a európai perspektívában; sürgeti az Oroszországi Föderációt, hogy tartsa tisztelben Ukrajna nemzetközileg elismert szuverenitását, vonja ki csapatait, hagyjon fel a szakadárók támogatásával Kelet-Ukrajnában és tartsa tiszteletben a számos nemzetközi, többoldalú és kétoldalú szerződést, beleértve az ENSZ Alapokmányát, a Helsinki Záróokmányt és az 1994-es budapesti memorandumot, amelyek valamennyi válság esetén diplomáciai megoldást, valamint a fegyveres agresszió minden formájának és más államok beavatkozásának elkerülését szorgalmazták; sürgeti Oroszországot, hogy fejezze be az oroszok és ukránok közötti etnikai gyűlöletkeltésre irányuló információs háborút; valamennyi fél részéről teljes körű együttműködést követel az MH17-es járat lelövésével kapcsolatos nyomozásban, és hangsúlyozza, hogy a felelősöket törvény elé kell állítani; elítéli továbbá az Oroszország által az Unióval és több partnerországgal szemben bevezetett kereskedelmi korlátozásokat; támogatja az Unió Oroszországgal szembeni korlátozó intézkedéseit és ragaszkodik azok fenntartásához mindaddig, amíg Oroszország nem tartja be a minszki megállapodásokat vagy nem foglal el konstruktív álláspontot a kelet-ukrajnai konfliktus békés rendezésének megvalósítása tekintetében; elítéli a szakadárók által ellenőrzés alatt tartott donyecki és luhanszki területeken tartott és Oroszország által elismert illegális, alkotmányellenes és jogszerűtlen választásokat, amelyek fenyegetést jelentenek Ukrajna egységére nézve és akadályozzák a békefolyamatot; sürgeti az orosz hatóságokat, hogy haladéktalanul engedjék szabadon az elrabolt és Oroszországban illegálisan fogva tartott Nágya Szavcsenkót;
6. elítéli az Oroszországi Föderáció és Abházia közötti, szövetségi és stratégiai partnerségi szerződés 2014. november 24-i aláírását, valamint Oroszország azon szándékát, mely szerint 2015-ben a szorosabb kapcsolatokról szóló szerződést kíván aláírni Csinvali szakadár térséggel; hangsúlyozza, hogy ezek a lépések súlyos fenyegetést jelentenek a térség stabilitására és biztonságára, súlyos kockázatokat generálnak a Grúzia és az Oroszországi Föderáció közötti kapcsolatok normalizálására irányuló erőfeszítések tekintetében, és ellehetetlenítik a genfi nemzetközi tárgyalásokat; sürgeti az Oroszországi Föderációt, hogy tartsa tisztelben a nemzetközi jog alapelveit és Grúzia területi integritását és tegyen eleget a Grúzia és Oroszország közötti 2008-as fegyverszüneti megállapodásnak;
7. kiemeli, hogy az Unió feladata, hogy egyértelműen meghatározza azon kilátásokat, amelyeket a partnerországok törekvéseire és európai perspektívájára adandó válaszként kíván felkínálni; sajnálatosnak tartja, hogy Oroszország ez idáig geopolitikai befolyási övezetére nézve csupán fenyegetésnek tekintette e törekvéseket és a keleti partnerséget; megjegyzi, hogy a vámunio és a 2015 januárjában hatályba lépett Eurázsiai Gazdasági Unióról szóló szerződés a részes felek közötti olyan gazdasági integrációs folyamatot feltételez, amely nem összeegyeztethető a társulási megállapodásokkal és gazdasági komponenseikkel (a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodásokkal); sürgeti az Oroszországi Föderációt, hogy tartózkodjon biztonságra és energiaellátásra vonatkozó gazdasági nyomásgyakorlástól és fenyegetésekről, és tartsa tisztelben szomszédainak azon jogát, hogy szabadon dönthessenek politikai és gazdasági sorsukról; ismételten felhívja az Oroszországi Föderációt, hogy valósítsa meg a konfliktus tárgyalóasztalnál történő békés rendezését;

8. úgy véli, hogy az Európai Unió eszméi ihlette és 2015 januárjában hatályba lépett vámunió létrehozása és az Eurázsiai Gazdasági Unióról szóló szerződés csak akkor lehet előnyös a részt vevő országok számára, ha az Oroszországi Föderáció tartózkodik attól, hogy a biztonsággal és energiaellátással kapcsolatos gazdasági nyomás és fenyegetések útján kényszerítse az országokat a csatlakozásra és lehetővé teszi szomszédai számára, hogy szabadon dönthessenek politikai és gazdasági sorsukról; megjegyzi, hogy az új struktúrák nem egyeztethetők össze a társulási megállapodásokkal és a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodásokkal, és hangsúlyozza, hogy a jövőben meg kellene találni az együttműködés és a kommunikáció csatornáit, mivel a két fél országai közötti kereskedelmet és jó viszonyt mindenképp biztosítani kell;
9. megjegyzi, hogy az Európai Szomszédsági Támogatási Eszköz (ENI) lehetőségeket rejt magában, hogy ösztönözze a fokozottabb együttműködést azon országokkal, amelyek még csak ezután fognak majd társulási megállapodást aláírni az Unióval és a lehetőségek megvalósítása érdekében fokozottabb erőfeszítéseket sürget;
10. úgy véli, hogy a keleti partnerség 2015 májusában Rigában tartandó csúcstalálkozásának meg kellene erősítenie a keleti partnerséget, ahol is szorosabbra kellene fűzni az Unió és a partnerországok közötti politikai és gazdasági kapcsolatokat, valamint el kellene mélyíteni és tovább kellene fejleszteni a partnerek közötti két- és többoldalú kapcsolatokat; sürgeti az Uniót és a partnerországokat, hogy továbbra is maradjanak következetesek a keleti partnerség eredeti elképzelésének megvalósításakor, ugyanakkor összpontosítsanak azon reformok végrehajtására, amelyek változásokat idéznek elő a társadalmakban és erősítik a népek közötti kötelékeket;
11. a politikai társulást, a demokratikus reformokat, az emberi jogokat és az alapvető szabadságjogokat, a közintézmények kapacitásának megerősítését és az igazságszolgáltatás függetlenségét, a korrupció elleni küzdelmet, az energiabiztonság és az emberek közötti közvetlen kapcsolatok megerősítését, valamint az oktatás területén folytatott együttműködést olyan kulcsfontosságú prioritásoknak tartja, amelyek tekintetében az Uniónak és partnereinek fokozottabb erőfeszítéseket kellene tenniük és eredményeket kellene elérniük a rigai csúcstalálkozáson;
12. sürgeti az Uniót, hogy a feltételek teljesülése esetén haladéktalanul hozzon létre rövid távú tartózkodás céljából történő vízummentes utazásra vonatkozó szabályokat azon partnerországokkal, amelyek elkötelezték magukat vízumliberalizációs cselekvési tervek iránt és végrehajtották azokat; hangsúlyozza a vízumliberalizációs cselekvési tervek elindításának fontosságát azon országok esetében, amelyek előrelépést értek el az Unióval kötött vízumkönynyitési és visszafogadási megállapodások végrehajtásában; hangsúlyozza a vízumrendszerekkel és mobilitási partneriségekkel kapcsolatos együttműködés fontosságát, ami elősegítheti a társadalmak egymáshoz közelítését és a polgárok között elterjesztheti az ugyanazon értékközösséghez tartozás érzését;
13. hangsúlyozza, hogy az Unió és a partnerországok közötti szorosabb kapcsolatok feltétele a demokratikus reformok és a jogállamiság minőségének területén elért kézzelfogható eredmények, továbbá az állami intézmények irányításában, valamint a politikai élet és az igazságszolgáltatás területén elért pozitív fejlemények; ezzel összefüggésben megjegyzi, hogy egyes partnerországokban a kormány és az ellenzék közötti konfrontáció sajnálatos tendenciái tapasztalhatók; sürgeti a kormányokat, hogy tartózkodjanak a politikai megtorlásoktól és a szelektív igazságszolgáltatástól, és megfelelő módon orvosolják az Európai Parlament, az EBESZ Demokratikus Intézmények és Emberi Jogok Hivatala (ODIHR) és egyéb nemzetközi intézmények által megfogalmazott konkrét aggályokat;
14. javasolja, hogy az Unió és a partnerországok dolgozzanak ki fokozottabban stratégiai és eredményorientáltabb megközelítést azon programokban, amelyeket közösen terveznek meg és hajtanak végre; úgy véli, hogy az ágazati együttműködési stratégiák megvitatásának miniszteri megbeszéléseken kellene lezajlani, és hogy a keleti partnerségi platformoknak és szakértői bizottságaiknak aktívabb szerepet kellene játszaniuk e stratégiák előterjesztésében, kialakításában és felülvizsgálatában;
15. hangsúlyozza a keleti partnerségen belül a fiatalokat, hallgatókat, tudósokat és kutatókat célzó együttműködési programok és csereprogramok megerősítésének fontosságát; elégedettséggel jegyzi meg, hogy az ezekre a területekre vonatkozó uniós programok, nevezetesen az Erasmus+ és a Horizont 2020 kutatási és innovációs keretprogramon belüli Marie Skłodowska-Curie-cselekvések további lehetőségeket kínálnak a kutatói mobilitás és a fiataloknak szóló ösztöndíjak bővítésére a partnerországokban; üdvözlzi az első ízben 2013-ban megrendezett Euronest Scola program és az először 2014-ben lezajlott Keleti Partnerség – Fiatal Vezetők Fóruma sikerét, és javasolja az ilyen típusú rendezvények rendszeres megszervezését; szorgalmazza továbbá a kulturális fejlesztésre és közös kulturális eseményekre vonatkozó közös támogatási programok bevezetését, és javasolja egy közös havi tájékoztató füzet kiadását angolul és a partnerországok nyelvein, amely közvetlenül tájékoztatná a partnerországokban élőket az Európai Unióról és az európai gondolatról, és egyértelmű információkat tartalmazna a partnerországok Unióval fenntartott kapcsolatairól;

A keleti partnerség céljainak megvalósítása a 2014–2020-as időszakra vonatkozó új Európai Szomszédsági Támogatási Eszköz végrehajtásával

16. üdvözlí a 2014–2020-as időszakra vonatkozó Európai Szomszédsági Támogatási Eszköznek az európai szomszédságpolitika keleti dimenziójának teljes körű figyelembevételével történt elfogadását, aminek az érintett lakosság számára konkrét és látható javulásokat kell eredményeznie;
17. sajnálattal veszi tudomásul az Európai Szomszédsági Támogatási Eszköz költségvetésének a Bizottság eredeti javaslatához képest történt jelentős mértékű csökkentését; a szűkös források legmegfelelőbb felhasználása érdekében az európai szomszédságpolitikáért felelős biztossal folytatandó szoros párbeszédet sürget; úgy véli, hogy fenn kell tartani az Európai Szomszédsági Támogatási Eszköz keleti és déli részei közötti egyensúlyt azáltal, hogy az eszköz együttműködési előirányzatainak 40 %-át a keleti térség számára különítik el; sürgeti a Bizottságot, hogy annak érdekében, hogy a partnerországok teljes mértékben ki tudják használni az Európai Szomszédsági Támogatási Eszköz keretében rendelkezésre álló forrásokat, nyújtson segítséget számukra adminisztratív kapacitásuk megerősítésében;
18. megjegyzi, hogy a forrásokat kiegyensúlyozottabban kell a partnerországok között elosztani, ugyanakkor el kell ismerni, hogy jobb projektjavaslatok szükségesek a keleti partnerek részéről; alapvető fontosságúnak tartja, hogy a Bizottság és a partnerkormányok több helyi szereplőt ösztönözzenek és támogassanak a tekintetben, hogy projektheikhez ENI-támogatásokra pályázzanak és ezekből részesüljenek;
19. hangsúlyozza a felelősségvállalás és a kölcsönös elszámoltathatóság elveinek fontosságát az ENI keretében megvalósuló nemzeti programok középtávú tervezése és végrehajtása során; úgy véli, hogy a siker zálogát részben az Unió és a partnerországok által elfogadott és kölcsönösen kötelező érvényű kötelezettségvállalások jelentik;
20. javasolja, hogy ellentétben a 2007–2013-as időszakkal, fokozottabb erőfeszítéseket kell tenni a partnerországoknak történő segítségnyújtás terén annak érdekében, hogy ténylegesen végre tudják hajtani az újonnan bevezetett jogszabályokat és meg tudják szilárdítani az uniós jognak és normáknak megfelelően a demokrácia és a jogállamiság megerősítéséhez szükséges reformokat; emlékeztet rá, hogy az uniós segítségnyújtás bővítése előtt a fentiek végrehajtásával kapcsolatban hiteles eredményeket kell felmutatni;
21. sürgeti a Bizottságot és a partnerországokat, hogy a nemzeti cselekvési tervek és a 2014–2015-ös több országra kiterjedő regionális programok keretében jelöljenek ki korlátozott számú prioritást hatásuk maximalizálása, valamint kézzelfogható és mérhető eredmények elérése érdekében;
22. sürgeti a Bizottságot, hogy dolgozzon ki átfogó stratégiát a Fehéroroszországgal fenntartott kapcsolatokra, melynek célja a kölcsönös megértés elősegítése, valamint az ország modernizálása és demokratizálása; úgy véli, hogy egy ilyen stratégiának egyrészt a fehéroroszországi reformokra vonatkozó prioritási területeket kell tartalmaznia az európai szomszédságpolitika keretében fenntartott kapcsolatok és hatékony együttműködés javítására, másrészt a többért többet elven kell alapulnia;
23. pozitívnak tartja az ENI végrehajtására vonatkozó azon rendelkezéseket, amelyek ösztönzőalapú és testreszabott megközelítésen alapulnak; úgy véli, hogy ezek megfelelő módon a többért többet elven alapulnak, amely ez idáig csak korlátozott mértékben valósult meg; hangsúlyozza, hogy a „többért többet” elvből a „kevesebért kevesebbet” elv is következik, amelynek alkalmazása abban az esetben indokolt, ha az érintett országok nem hajlandóak végrehajtani a szükséges reformokat; álláspontja szerint azonban fenn kell tartania a regionális megközelítést, konkrétan a többoldalú kapcsolatok, valamint a határon átnyúló együttműködési projektek és platformok fejlesztésével; ezzel összefüggésben üdvözlí, hogy az ENI költségvetésének 10 %-át a több országot érintő ernyőprogramokon keresztül azon partnerországok számára irányozzák elő, amelyek előrelépést érnek el a mélyreható és fenntartható demokrácia kialakítása és megszilárdítása tekintetében és ez a célt szolgáló, elfogadott reformok végrehajtásában;
24. elégedetten veszi tudomásul, hogy az ENI egyedi nemzeti cselekvési tervekre vonatkozó pénzügyi előirányzatai akár 20 %-os eltérést is elérhetnek, ami az ENI végrehajtásában nagyobb fokú differenciálás alkalmazását teszi lehetővé;
25. javasolja, hogy a partnerországoknak uniós jogszabályokhoz és normákhoz való közelítésre irányuló erőfeszítéseit az Unió részéről kísérje arányos technikai segítségnyújtás annak érdekében, hogy biztosítható legyen az uniós vívmányok valamennyi részének gördülékeny és fokozatos átvétele, és azért, hogy mind a gazdaságok, mind a lakosság számára konkrét és látható előnyöket hozzon;

26. hangsúlyozza, hogy az uniós segítségnyújtásnak meg kell céloznia a partnerországokon belüli regionális gazdasági és társadalmi eltérések orvoslását is, mivel a projektek igen gyakran egyetlen térségre vagy a fővárosra összpontosulnak, míg a távoli térségekben élők nem részesülhetnek az ilyen projektek előnyeiből, és zömében nem ismerik meg az európai uniós integrációs folyamat előnyeit;
 27. sürgeti az Uniót és tagállamait, hogy a partnerországokkal kapcsolatos együttműködési és támogatási politikákat egységes és hatékony módon, illetve más nemzetközi vagy nemzeti adományozókkal összehangoltan hajtsák végre; határozottan sürgeti őket, hogy a partnerországokban megvalósuló fellépések és projektek programozását közösen végezzék; szorgalmazza az ENI által finanszírozott projektek, valamint más uniós finanszírozású eszközök és a keleti partnerség országai számára nyitott uniós programok megerősített összehangolását és a köztük levő szinergiák erősítését, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy a bevett formák, mint az adományozói/befektetői konferenciák, munkacsoportok, az Unió küldöttségei és a tagállamok nagykövetségei közötti helyszíni kommunikáció stb. nem tévesztetik szem elől az elfogadott szakpolitikai célkitűzéseket;
 28. hangsúlyozza a civil társadalomnak a partnerországokban a politikai párbeszédhez és a demokratikus reformfolyamathoz történő hozzájárulásban betöltött jelentős szerepét; javasolja, hogy az Unió partnerországokbeli civil társadalom iránti politikai elkötelezettsége tükröződjön az ENI programozásában;
 29. sürgeti a keleti partnerség országainak parlamentjeit, hogy járuljanak hozzá a vitákhoz, és hívják fel a nyilvánosság figyelmét a 2014–2020-as időszakra vonatkozó új Európai Szomszédsági Támogatási Eszköz keretében zajló folyamatokra és főbb eredményekre az uniós programok láthatóságának az egyes országokban való növelése tekintetében;
 30. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsák ezt az állásfoglalást az Európai Parlament elnökének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az európai szomszédságpolitikáért és a csatlakozási tárgyalásokért felelős biztosnak, az Európai Külügyi Szolgálatnak, valamint a tagállamok és a kelet-európai partnerek kormányainak és parlamentjeinek.
-

ÁLLÁSFOGLALÁS ⁽¹⁾**az EU és a keleti partnerség országai közötti infrastrukturális együttműködésről: közös közúti, vasúti és közlekedési projektek**

(2015/C 315/02)

AZ EURONEST PARLAMENTI KÖZGYŰLÉS,

- tekintettel az „Európai szomszédságpolitika: a partnerség erősítése felé – Az Európai Parlament álláspontja a 2012. évi eredményjelentésekről” című, 2013. október 23-i európai parlamenti állásfoglalásra,
 - tekintettel az európai szomszédságpolitika és annak keleti dimenziója felülvizsgálatáról, valamint az Örmény Köztársaságról, az Azerbajdzsán Köztársaságról, a Belarusz Köztársaságról, a Grúziáról, a Moldovai Köztársaságról és Ukrajnáról szóló európai parlamenti állásfoglalásokra,
 - tekintettel a keleti partnerségi csúcstalálkozó (Vilnius, 2013. november 28–29.) „Keleti partnerség: az előrevezető út” című együttes nyilatkozatára,
 - tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett „Az EU és a szomszédos régiók között a közlekedés terén zajló együttműködés új megközelítése” című közleményére (COM(2011)0415), valamint a Bizottságnak a légi közlekedési ágazatra, a tengeri és belvízi közlekedésre, közúti és vasúti közlekedésre, valamint az infrastrukturális összeköttetésekre kiterjedő európai uniós szomszédsági közlekedési tervére,
 - tekintettel az EU tagállamai és a keleti partnerség partnerországai közlekedésért felelős minisztereinek, valamint az Európai Bizottság képviselőinek a keleti partnerség közlekedési együttműködésének jövőjéről szóló együttes nyilatkozatára,
 - tekintettel az EU és a szomszédos régiók között a közlekedés terén zajló együttműködésről szóló, a Közlekedési, Távközlési és Energiaügyi Tanács 3116. ülésén elfogadott tanácsi következtetésekre,
 - tekintettel az Európai Bizottság „Útiterv az egységes európai közlekedési térség megvalósításához – Úton egy versenyképes és erőforrás-hatékony közlekedési rendszer felé” című 2011. évi fehér könyvére,
 - tekintettel a keleti partnerség regionális közlekedési hálózatát érintő kiemelt infrastrukturális projektek jegyzékére, amelyet az EU és a keleti partnerség közlekedési minisztereinek 2013. október 9-én, Luxembourgban tartott ülése támogatott,
 - tekintettel az EU, illetve Ukrajna, Moldova és Grúzia között létrejött társulási megállapodások aláírására,
 - tekintettel a tengeri és folyami hajózás rendszerének hatékonyságára az áruszállítás, az emberek összekötése és a jobb piaci integráció kialakítása terén,
1. hangsúlyozza, hogy a közlekedés létfontosságú Európa prosperitása szempontjából, mivel lehetővé teszi az áruk hatékony terjesztését és a polgárok szabad utazását; emlékeztet arra, hogy az EU a keleti partnerség országainak egyik fő politikai és gazdasági partnere, és hogy a közlekedési ágazatban zajló megerősített együttműködés jelentős mértékben segítheti ezeket az országokat abban, hogy gazdaságilag erősebbek és politikailag stabilabbak legyenek; rámutat arra, hogy az áruk, szolgáltatások és utasok szállítására fordított idő és erőforrások csökkentésére irányuló, jobb közlekedési együttműködés közvetlen haszonélvezői az Unió és a szomszédos térségek polgárai és vállalkozásai, és hogy a szorosabb piaci integráció elősegítheti, hogy új piaci lehetőségek nyíljanak az Unióban és a szomszédos térségekben működő vállalkozások számára;

⁽¹⁾ 2015. március 17-én Örményországban, Jerevánban elfogadott állásfoglalás.

2. úgy véli, hogy a jobb közlekedési összeköttetések jobb minőségű közlekedési infrastruktúrán és szorosabb piaci integráción keresztül érhetőek el, biztosítva az utasok zökkenőmentes utazását, valamint az áruk hatékony és biztonságos szállítását, figyelembe véve a keleti partnerség országainak sajátos földrajzi helyzetét; e tekintetben reméli, hogy látható kapcsolat jön létre a keleti partnerség országában folytatott közlekedési politika és az Európa 2020 stratégia között;
3. hangsúlyozza, hogy az EU és keleti partnerei közlekedési piacainak szorosabb integrációja az egyes országok ezzel kapcsolatos szándékán és készségén múlik, előfeltétele pedig az, hogy a szomszédos országok előrelépést érjenek el az Unióban a védelem, a biztonság, a környezet és a szociális ügyek terén már alkalmazottakkal egyenértékű normák alkalmazása terén; felszólítja az Uniót, hogy adjon meg minden szükséges műszaki támogatást és tanácsadást, és ne folymodjon protekcionizmushoz;
4. hangsúlyozza, hogy Európa keleti és nyugati részei között továbbra is hatalmas különbségek állnak fenn a közlekedési infrastruktúra terén, amelyeket fel kell számolni, és hogy az európai kontinensnek a közlekedési infrastruktúra tekintetében homogénebbnek kell lennie;
5. emlékeztet arra, hogy a túlterheltség jelentős probléma, különösen a közúti és a légi közlekedésben; hangsúlyozza az európai közlekedésben fennálló jelentős szűk keresztmetszetek kezelésének szükségességét a polgárok utazási igényeinek és a gazdaság áruk és szolgáltatások szállítására való szükségletének az erőforrásbeli és környezeti korlátok figyelembevételével történő kielégítése érdekében;
6. tudomásul veszi az új TEN-T iránymutatások elfogadását, amelyek kialakítják a stratégiai európai infrastruktúra törzshálózatát és átfogó hálózatát az Európai Unió keleti és nyugati részein, és ezzel kialakítják az egységes európai közlekedési térséget; felhívja az Európai Bizottságot, hogy fontolja meg a TEN-T törzshálózat és a keleti partnerség országainak közlekedési hálózatai összekapcsolásának lehetőségét;
7. felhívja a Bizottságot, hogy a keleti partnerek kormányaival együtt készítsen és tegyen közzé közös értékelő tanulmányt a kölcsönös érdekű közlekedési infrastruktúráról, csomópontokról és összeköttetésekről, amelyek átfogó alapul szolgálhatnak a jövőbeli közös projektekhez;
8. tudomásul veszi az infrastruktúra finanszírozására szolgáló állami forrásokra nehezedő növekvő nyomást; hangsúlyozza, hogy olyan új, az állami és a magánszféra közötti partnerségen alapuló megközelítésre van szükség a finanszírozás és az árképzés terén, amely lehetővé tenné a helyi közösségek számára, hogy partnerségeket alakítsanak ki az érdekelt magánszereplőkkel és a kormányzati ügynökségekkel, és nemzetközi pénzeszközöket vegyenek igénybe a valamennyi részt vevő fél számára előnyös közlekedési módokat megteremtéséhez; sürgeti az EU tagállamait és a keleti partnerség országait, hogy cseréljék ki bevált gyakorlataikat és fokozzák együttműködésüket ezen a területen;
9. elismeri a beruházási környezet további javításának fontosságát a keleti partnerség országában annak érdekében, hogy olyan beruházásokat vonzzanak az EU tagállamaiból a közúti, vasúti, tengeri és légi közlekedési ágazatba, amelyek elősegítik a megfelelő infrastruktúrák fejlesztését, a keleti partnerség országai, illetve az EU tagállamai integrációját, az uniós normák elfogadását, valamint a kapacitásfejlesztést a keleti partnerség országában;
10. felhívja a Bizottságot és a keleti partnerek kormányait, hogy jövőbeli kereskedelmi megállapodásaikba építsék be a könnyű közlekedés elvét;
11. hangsúlyozza, hogy a keleti partnerség országában a közlekedési ágazatot érintő reformoknak biztosítaniuk kell az EU közlekedési normáihoz való nagyobb közeledést; úgy véli, hogy le kell zárni a légiközlekedési megállapodásra irányuló tárgyalásokat az EU és a keleti partnerség ilyen tárgyalásokat megkezdő országai között, és e tekintetben reméli, hogy a keleti partnerség többi tagállamával is mielőbb hasonló tárgyalások kezdődnek; meggyőződése, hogy a szakpolitika reformja révén javítani kell a tengerhajózás biztonságát, hogy a kikötő szerinti állam hatósága által végzett ellenőrzésekről szóló párizsi memorandummal összhangban javulnia kell a lobogóknak, és hogy a partnerországoknak képesnek kell lenniük arra, hogy jobb eredményeket mutassanak fel a közúti közlekedés biztonsága terén, és igazolják, hogy konkrét lépéseket tesznek annak érdekében, hogy javítsák az átjárhatóságot a saját és az uniós vasúti rendszer között; úgy véli, hogy a hálózatok jobb tervezése és a partnerországok transzeurópai közlekedési hálózattal való összekapcsolását elősegítő kiemelt infrastrukturális projekteken végzett munka révén javítani kell az Unióval fennálló közlekedési összeköttetéseket; bátorítja a partnerországokat a meglévő közutak rehabilitálására és újak építésére;

12. tudomásul veszi a keleti partnerség területén található lezárt határok, valamint a közvetlen tengeri kijáratral nem rendelkező országok esetében fennálló közlekedési nehézségek létezését, és e tekintetben felhívja az Uniót, hogy kézzelfogható projektek megvalósításával járuljon hozzá a közlekedés nyitottabbá és hozzáférhetőbbé válásához;
13. hangsúlyozza, hogy a jelenleg létrehozás alatt álló egységes európai égbolt kezdeményezést ki kell terjeszteni az EU szomszédságára is – ennek minimális előfeltétele az uniós jog és az uniós jegyzékbe vétel elismerése; rámutat arra, hogy az egységes európai égbolt célja a biztonság javítása és a késések, a költségek és a kibocsátás visszaszorítása, és hogy az egységes európai égbolt létrehozására irányuló fokozatos megközelítés részeként az Unióval szomszédos országok hajlandóak funkcionális légtérblokkokat kialakítani az EU tagállamaival vagy ilyenekhez csatlakozni; felhívja a keleti partnerség országait, hogy járuljanak hozzá az EU és a keleti partnerség országai közötti, illetve a keleti partnerség területén belüli légi közlekedés zavartalanításának biztosításához;
14. emlékeztet arra, hogy a közúti közlekedés kulcsszerepet játszik a keleti partnerség Unióval közös szárazföldi határral rendelkező országaival folytatott kereskedelmi forgalomban; rámutat ugyanakkor arra, hogy a határátkelőhelyeken lefolytatott megterhelő adminisztratív eljárások továbbra is akadályozzák az EU és keleti szomszédai közötti hatékony áruforgalmat, miután az adminisztratív eljárások közötti eltérések miatt a határokon telik el a teljes szállítási idő 40 %-a; hangsúlyozza, hogy ezért a határátlépési eljárások könnyítése az idő és a költségek visszaszorítása révén kulcsfontosságú szerepet játszik a kereskedelem serkentésében, és hogy az e téren végrehajtott sikeres reformok tapasztalatainak megosztása előnyös lenne a keleti partnerség országai számára;
15. felhívja a figyelmet arra, hogy a közúti közlekedés okozta sérülések miatti halálozási arány az uniós átlagnál jelentősen magasabb a keleti partnerség országaiban, és ezért a közúti közlekedés biztonságának a keleti partnerség országaiban tapasztalható alacsony szintje az Uniót közvetlenül érintő aggasztó kérdés; hangsúlyozza, hogy a közúti közlekedés biztonságának a képzés, a bevált gyakorlatok megosztása, a figyelemfelhívás és a biztonságosabb közúti infrastruktúra – ezen belül a biztonságos parkolók – előmozdítása révén történő javítása prioritásnak minősül a szomszédos régiókkal folytatott együttműködés és pénzügyi segítségnyújtás tekintetében; ösztönzi az Európai Bizottságot, hogy vizsgálja meg az EU egészére kiterjedő közös intelligens közlekedési rendszerek szolgáltatásai keleti partnerség országaira való kiterjesztésének lehetőségét;
16. örömmel veszi tudomásul, hogy a keleti partnerség több országa kifejezte érdeklődését a közutak piacához való, az Unióval közös fokozott hozzáférés iránt, és úgy véli, hogy az Uniónak e területen élnie kellene külső hatáskörével a piaci integráció ezen országokkal való elmélyítése érdekében; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy szorosan kövesse nyomon a partnerországokat, annak érdekében, hogy meggyőződjön a vonatkozó védelmi, biztonsági, környezetvédelmi és szociális normák végrehajtásáról és alkalmazásáról, és biztosítsa, hogy a tagállamok ne folyamodjanak protekcionista intézkedésekhez; véleménye szerint egy ilyen kezdeményezés fő célja az kell, hogy legyen, hogy az EU és a keleti partnerség országai közötti közúti szállítási szolgáltatások minőségét garantáló normák végrehajtásáért cserébe fokozatosan felszámolja a mennyiségi korlátozásokat, ami egy olyan koncepció, amely a jelenlegi kétoldali rendszerekben nem szerepel;
17. hangsúlyozza, hogy az EU és keleti szomszédai, a Közel-Kelet, valamint Ázsia közötti közlekedési folyosók mentén a vasúti infrastruktúra használata tekintetében nyílt, tisztességes, megkülönböztetésmentes, átlátható és hatékony díjrendszerekre van szükség a vasúti teherszállítási forgalom teljes potenciáljának kihasználása érdekében (beleértve a meglévő vasútvonalak rehabilitációját, és új, hatékonyabb vonalak építését is); bátorítja a regionális együttműködést ebben a kérdésben, és csalódottan állapítja meg, hogy többek között az átjárható vasúti rendszerek hiánya, a nem megfelelő technológia és a gördülőállomány rossz állapota is fizikailag akadályozza a kereskedelem és a teherszállítás növekedését; rámutat arra, hogy a vasúti személyszállítás hatékonysága a határátkelőhelyeken folytatott jobb együttműködés révén is növelhető anélkül, hogy szükség lenne jelentős infrastrukturális beruházásokra;
18. ösztönzi az alacsony szén-dioxid-kibocsátású járművek és az alternatív üzemanyag-infrastruktúra előmozdítását a fosszilis üzemanyagok fogyasztásának mérséklése és ezáltal a közlekedés környezetre gyakorolt hatásának csökkentése érdekében;

19. hangsúlyozza, hogy folytatódniuk kell azoknak a reformoknak, amelyek célja, hogy a keleti partnerség országainak vasúti ágazatát közelítsék az uniós (védelmi, biztonsági, környezetvédelmi, szociális és átjárhatósági) normákhoz, mivel ez amellelt, hogy jót tesz a személy- és teherszállításnak, további beruházásokat is vonz a vasúti ágazatba; rámutat arra, hogy a szomszédos országokban a gördülőállomány modernizációja miatti nagy kereslet új piaci lehetőségeket teremt az uniós vállalatok számára; hangsúlyozza, hogy a fent említett reformok egyúttal előfeltételei is a jövőbeli esetleges piacnyitásnak;
 20. sürgeti az Uniót, hogy a nemzeti polgári légitörvények-védelmi programok kialakításával kapcsolatos információk megosztása és a légi közlekedés védelmére irányuló intézkedések végrehajtásával és minőségbiztosításával kapcsolatos bevált gyakorlatok megosztása révén nyújtson segítséget a megfelelés biztosításában; hangsúlyozza, hogy a légi közlekedés védelmére vonatkozó, a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO) által meghatározott nemzetközi normákat maradéktalanul végre kell hajtani, és rámutat arra, hogy a nemzetközi normákon túlmenően az Európai Polgári Repülési Konferencia (ECAC) légi közlekedés védelmére vonatkozó rendelkezéseivel és az EU elsődleges jogában lefektetett elvekkel kapcsolatos ismeretek javítása és végrehajtása is előmozdíthatná a szabályozási konvergenciát a régióban;
 21. rámutat arra, hogy a keleti partnerség országainak a jövőben az európai légiforgalmi irányítási infrastruktúra korszerűsítésére irányuló „Egységes európai égbolt” légiforgalmi szolgáltatási kutatási program (SESAR) keretében is kedvezményezettnek kell lenniük, és hogy igen üdvözlendő lenne, ha nagyobb segítséget kapnának az Uniótól a keleti partnerség azon országai, amelyek korszerűsíteni kívánják légiforgalmi rendszereiket;
 22. támogatja a szabályok további közelítését és a megfelelés elérését a közlekedés valamennyi területén, a közúti, vasúti, tengeri és légi közlekedési ágazatok fejlesztéséért felelős kormányzati ügynökségek intézményi fejlesztését a keleti partnerség országaiban, valamint a következetes normák elfogadását a bevált uniós gyakorlatok cseréje, a technikai segítségnyújtás, valamint tanulmányutak, workshopok és fórumok szervezése révén;
 23. támogatja a közlekedési infrastrukturális projekteknek a keleti partnerség közlekedési hálózata mentén a TEN-T törzshálózathoz kapcsolódó összeköttetések javítására irányuló meglévő uniós programok és eszközök révén történő megvalósítását, valamint a keleti partnerség országait az EU közlekedési hálózataival összekapcsoló, folyamatban lévő projektek befejezését;
 24. szükségesnek ítéli, hogy társulási megállapodások aláíró feleként Ukrajna, Moldova és Grúzia megfelelő támogatást kapjon az Uniótól közúti, vasúti, légi, és tengeri közlekedési ágazatai fejlesztéséhez;
 25. hangsúlyozza, hogy a keleti partnerség országainak sajátos földrajzi jellemzőit figyelembe véve a tengeri közlekedés és a hajózható utak a kereskedelem fejlődésének, az utasforgalom előmozdításának és a közlekedési rendszerek összekapcsolásának alapvető elemeit képezik;
 26. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsák ezt az állásfoglalást az Európai Parlament elnökének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az Európai Külügyi Szolgálatnak, valamint a tagállamok és a keleti partnerség kormányainak és parlamentjeinek.
-

ÁLLÁSFOGLALÁS ⁽¹⁾**az energiahatékonyság és a megújuló energiaforrások tekintetében a keleti partnerség keretében folytatott együttműködéssel kapcsolatos kihívásokról, lehetőségekről és új kötelezettségvállalásokról**

(2015/C 315/03)

AZ EURONEST PARLAMENTI KÖZGYŰLÉS,

- tekintettel az Euronest Parlamenti Közgyűlés 2011. május 3-i alapító okiratára,
- tekintettel a keleti partnerséggel foglalkozó, 2013. november 28–29-i vilniusi csúcstalálkozón kiadott együttes nyilatkozatra,
- tekintettel a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretről szóló 2014. október 24-i európai tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az ENSZ 2013. november 11-e és 22-e között Varsóban tartott éghajlat-változási konferenciáján hozott határozatokra,
- tekintettel a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretről szóló 2014. február 5-i európai parlamenti állásfoglalásra ⁽²⁾,
- tekintettel a megújuló energia tekintetében az európai energiapiacra fennálló jelenlegi kihívásokról és esélyekről szóló 2013. május 21-i európai parlamenti állásfoglalásra ⁽³⁾,
- tekintettel „A 2050-ig szóló energiaügyi ütemterv: energiagazdag jövő” című 2013. március 14-i európai parlamenti állásfoglalásra ⁽⁴⁾,
- tekintettel az „Energiapolitikai együttműködés kezdeményezéséről a határainkon túli partnerekkel: a biztonságos, fenntartható és versenyképes energiaellátás stratégiai megközelítése” című dokumentumról szóló 2012. június 12-i európai parlamenti állásfoglalásra ⁽⁵⁾,
- tekintettel az ENSZ Limában tartott – az energiahatékonyság javításának általános költséghatékonysági potenciáljával összhangban 40 %-ban megállapított, kötelezően megvalósítandó energiahatékonysági célkitűzésre felszólító – éghajlat-változási konferenciára vonatkozó 2014. november 26-i európai parlamenti állásfoglalásra ⁽⁶⁾,
- tekintettel az energiahatékonyságról és annak az energiabiztonsághoz, valamint a 2030-ra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai kerethez való hozzájárulásáról szóló 2014. július 23-i bizottsági közleményre (COM(2014)0520),
- tekintettel az „Éghajlat- és energiapolitikai keret a 2020–2030-as időszakra” című 2014. január 22-i bizottsági közleményre (COM(2014)0015),
- tekintettel „Az alacsony szén-dioxid-kibocsátású, versenyképes gazdaság 2050-ig történő megvalósításának ütemterve” című 2011. március 8-i bizottsági közleményre (COM(2011)0112),
- tekintettel az energiahatékonyságról szóló 2012/27/EU irányelvre,
- tekintettel a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról, valamint a 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről szóló 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre,

⁽¹⁾ 2015. március 17-én Örményországban, Jerevánban elfogadott állásfoglalás.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0094.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0201.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0088.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0238.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2014)0063.

- tekintettel Örményország, Azerbajdzsán, Belarusz, Grúzia, Moldova és Ukrajna 2020 és 2030 közötti időszakra vonatkozó nemzeti energiastratégiai dokumentumaira,
 - tekintettel a keleti partnerség 2014 és 2017 közötti időszakra vonatkozó fő célkitűzéseire és munkaprogramjára: 3. platform – Energiahatékonyság
 - tekintettel a kelet-európai energiahatékonysági és környezeti partnerség (E5B) 2009-ben történt létrehozására,
 - tekintettel az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek elé terjesztett, az Energiaközösség tevékenységéről szóló 2013-as éves jelentésre, valamint az Energiaközösség 2014-es tevékenységéről szóló 2014. szeptember 24-i jelentésre,
- A. mivel az energia iránti globális kereslet a lakosság lélekszámának emelkedése, az emberi tevékenységek és a műszaki fejlődés ütemével egyenes arányban folyamatosan nő, és ennek következtében fokozódik a globális verseny a fosszilis energiaforrásokért, veszélybe sodorva a szegényebb gazdaságok energiaellátását;
- B. mivel aggályok keletkeztek az éghajlat-változás, az energia iránti növekvő kereslet, valamint az olaj- és gázpiacokon tapasztalható bizonytalanságok miatt, ezért a termelő és a fogyasztó országok egyaránt arra az elgondolásra jutottak, hogy fontolóra kell venni kölcsönösen hasznos stratégiák kidolgozását annak érdekében, hogy az energiaágazatok alacsony károsanyag-kibocsátású ágazatokká váljanak, új, kiegyensúlyozott arányok jöjjenek létre a különböző energiaforrások között, valamint biztosított legyen a megbízható és biztonságos ellátás és korlátozott az energiafogyasztás;
- C. mivel a keleti partnerség régiójában – a gazdasági és társadalmi fejlődést kísérő általános tendenciák egyik elemeként – az energiafogyasztásnak az uniós átlagnál nagyobb ütemű növekedése várható, mivel a kelet-európai partnerországok energia-intenzivitása jelenleg az uniós tagállamok átlagának háromszorosa, és továbbra is bőven vannak az energiahatékonyság tekintetében kihasználatlanul maradt potenciális lehetőségek;
- D. mivel ennél fogva mind az EU, mind pedig a kelet-európai partnerországok gazdasági, társadalmi és környezetvédelmi érdeke, hogy csökkentsék a fosszilis tüzelőanyagok használatából eredő szén-dioxid-kibocsátást, alternatív és költség-hatékony energiaforrásokat fejlesszenek ki és növeljék az energiahatékonyságot;
- E. mivel az utóbbi években fokozódott a keleti partnerség keretében az energiapolitikáról folytatott regionális párbeszéd, amelynek konkrét tárgyait az energiapiacok konvergenciája, az energiaellátás és az energiatranzit diverzifikálása, a fenntartható energiaforrások fejlesztése, valamint a közös és regionális érdekeltségű energetikai infrastruktúrák képezik;
- F. mivel az ENSZ 2013 novemberében Varsóban tartott éghajlat-változási konferenciája fontos állomás az éghajlatról szóló új egyetemes megállapodás 2015-re tervezett megkötése felé vezető úton, amely megállapodásnak mindenekelőtt az energiarendszerek okozta szén-dioxid-kibocsátások csökkentésére irányuló politikákon és intézkedéseken kell majd alapulnia;
- G. mivel az energiamegtakarításra és az energiahatékonyságra irányuló intézkedések a megújuló energiaforrások fokozott használata mellett egyúttal hozzájárulnának az energiatülsúlyosság számos megnyilvánulási formájának csökkenéséhez is, amelyek közül kiemelhető például a pénzügyi, technológiai vagy a fosszilis energiahordozóktól való függés a nukleáris és a fosszilisenergia-ágazatban, továbbá stratégiai jelentőségű energetikai infrastruktúra felvásárlása és tulajdonlása, illetve energetikai projektekbe való befektetések nem megbízható harmadik felek részéről az EU-ban és a kelet-európai partnerországokban;
- H. mivel a megújuló energiák részarányának növelése jelentős költségmegtakarításokhoz vezethet, miként azt az utóbbi években az EU külső energiaszámlája is tükrözi (30 milliárd euro összegű csökkenés 2012-ben);
- I. mivel a lakásépítési ágazat leromlott állapota, valamint a múltból öröklött energiaszállítási és -elosztási infrastruktúrák számos uniós tagállamban és kelet-európai partnerországban komoly kihívásokat támasztanak az energiahatékonyság és -megtakarítás szempontjából;
- J. mivel az EU a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretet fogadott el, amelyben csomagot alkotó célkitűzéseket határozott meg, nevezetesen 2030-ra elérendő célként előirányozta az üvegházhatást okozó gázoknak az 1990-es szinthez viszonyított 40 %-os csökkentését, az EU-ban fogyasztásra kerülő megújuló energia arányának 27 %-ra emelését, valamint az energiahatékonyság legalább 27 %-os növelését;

- K. mivel a jelenlegi és a második integrált energiaügyi és éghajlat-változási csomag maradéktalan végrehajtása, valamint ennek nyomán az energiahatékonyság terén hatályos uniós jogszabályok végrehajtása minden uniós tagállam felelőssége, és az átültetett jogszabályok tekintetében ugyanez vonatkozik a kelet-európai partnerországokra is; mivel a jogszabályok megfelelő és időben történő átültetésének elmaradása veszélybe sodorhatja egyes uniós tagállamok, illetve az egész EU és összes kelet-európai partnerországa biztonságát;
- L. mivel az EU 2009-ben irányelvet fogadott el a megújuló energiaforrásokról, amelyben a megújuló energiaforrások használatának előmozdítása révén megvalósítandó kötelező nemzeti célkitűzéseket írt elő; mivel az EU 2012-ben újabb irányelvet fogadott el a megújuló energiaforrásokról, amelyben a tagállamoknak az energiamegtakarítás tekintetében kötelező jogi erejű intézkedéseket kell végrehajtaniuk, amelyek közé tartozik különösen a kormányépületek évente 3 %-ának felújítása, valamint az energiatársaságokat terhelő, az energiafelhasználás fogyasztói szinten való csökkentésére vonatkozó követelmény;
- M. mivel a kelet-európai partnerországok kötelezettséget vállaltak a megújuló energiaforrások és az energiahatékonyság politikai és jogi kereteinek elfogadására és bevezetésére, többek között az Energiaközösségről szóló szerződés keretében némelyikük esetében meglévő szerződéses kapcsolatok révén is; mivel ugyanakkor a kelet-európai partnerországok erőfeszítéseit gátolja az ellenőrzés és a technikai kapacitás elégtelensége, valamint e politikai és jogi keretek bevezetéséhez szükséges beruházás és eszközök hiánya;
- N. mivel 2013-ban Örményország, Grúzia és Moldávia csatlakozott a kelet-európai energiahatékonysági és környezeti partnerséghez (E5B), amely elsőként Ukrajnával jött létre, és amelynek célja, hogy előmozdítsa az energiahatékonyságot és a környezetvédelmi beruházásokat a kelet-európai partnerség országaiban;
- O. mivel annak ellenére, hogy a globális gazdasági válság kedvezőtlen hatást gyakorolt az energiamegtakarítást és a megújuló energiaforrások használatát célzó befektetésekre, a nemzetközi pénzüzetek továbbra is jelentős szerepet töltenek be a nemzeti források feltőkésítése, valamint a fenntartható energiafelhasználásba és a megújuló energiaforrások kifejlesztésébe való beruházásokhoz nyújtott kölcsönök révén;
- P. mivel az EU-nak és a kelet-európai partnerországoknak az ipari ágazatok energiahatékonyságára, a megújuló energiaforrások kifejlesztésére és ezeknek a nemzeti energiaszerkezetekbe való beépítésére vonatkozó kötelezettségeket előíró megfelelő politikák kialakítása során figyelembe kell venniük gazdaságaik és energiaágazataik általános versenyképességét;
- Q. mivel Ukrajna és Moldávia 2011-ben csatlakozott az Energiaközösséghez, és ezért kötelesek voltak átültetni nemzeti jogukba többek között az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelvet (2012. szeptember 30-ig), az energiafogyasztás címkézés útján történő jelölését szabályozó irányelvet (2011 végéig), az energetikai szolgáltatásokról szóló irányelvet (2011 végéig) és a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról szóló irányelvet (2013 végéig); mivel jelenleg folynak a tárgyalások arról, hogy Grúzia 2015-ben az Energiaközösség teljes jogú tagjává válik;

Előrelépés és eredmények felmutatása a megújuló energia és az energiahatékonyság tekintetében

1. osztja a keleti partnerség vilniusi csúcstalálkozóján részt vevő felek nézetét, amely szerint stratégiai jelentőségű és szükséges a szorosabb együttműködés a környezetvédelem és az éghajlatváltozás elleni küzdelem terén, ezek ugyanis kiemelten fontos területek; üdvözlí a csúcstalálkozó résztvevőinek kötelezettségvállalását, amely szerint új egyetemes éghajlat-változás megoldást dolgoznak ki, amelynek elfogadására a tervek szerint az ENSZ 2015-ben Párizsban tartandó éghajlat-változási konferenciáján kerül majd sor; hangsúlyozza, hogy a keleti partnerség országaival az energia terén az éghajlat-politikai célok megvalósítása érdekében folytatott két- és többoldalú együttműködés megerősítése közös érdek;
2. üdvözlí a vilniusi csúcstalálkozó eredményeként tett előrelépést, és felhívja a csúcstalálkozó résztvevőit, hogy 2015-ben Rigában tegyenek további lépéseket az energiaügyi együttműködés fokozására a keleti partnerség keretében; sajnálja, hogy egyes egyedi esetekben a kétoldalú energiakereskedelmet az Orosz Föderáció a politikai nyomásgyakorlás eszközeként használta fel; hangsúlyozza, hogy az EU és partnerei közötti együttműködést a kölcsönös energiabiztonság megerősítése, valamint a felek függetlenségének és a külső nyomással szembeni ellenálló képességének fokozása érdekében bővíteni kell;
3. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy kiemelt politikai prioritást kapjon a tényleges eredmények elérése a megújuló energiaforrások használata és az energiahatékonyság tekintetében annak érdekében, hogy előreléphessünk az alacsonyabb károsanyag-kibocsátású energiarendszerek felé, csökkenthessük az éghajlat-változás okozta kockázatokat és előmozdíthassuk a biztonságos, fenntartható és megfizethető energia rendelkezésre állását gazdaságaink és polgáraink javára;

4. hangsúlyozza, hogy a meglévő, előregedett infrastruktúra, a „hiányzó láncszemek” és a megújuló energiaforrások magasabb arányának szükségessége az energiatermelésben és -fogyasztásban mind arra mutat, hogy a villamos energia továbbítására és tárolására szolgáló megfelelő infrastruktúra kibontakoztatásához széles körű beruházásokra van szükség; felhívja az EU-t és kelet-európai partnereit, hogy erősítsék meg a regionális együttműködést és bátorítsák az energiahálózatok korszerűsítését, különösen az „intelligens energiahálózatok” kialakítása és előmozdítása, valamint az energiahálózatok új összekapcsolásai és határokon átnyúló infrastruktúrák kiépítése révén; hangsúlyozza, hogy ezeket a beruházásokat magatartásbeli változásokra, az energiatakarékosagra és a fogyasztók erőteljes támogatására irányuló intézkedéseknek kell kísérniük, amelyek kiemelik a fosszilis energiahordozókról a megújuló energiahordozókra történő áttérés előnyeit, különösen a fűtés terén; hangsúlyozza emellett az internetes gerinchálózatok kialakításának jelentőségét az intelligens energiahálózatok támogatása, valamint a kritikus infrastruktúrák kiberbiztonságának szavatolása érdekében;
5. megjegyzi, hogy bizonyos energiák ingadozó teljesítményű megújuló energiaforrások, és ezzel kapcsolatban úgy véli, hogy minél sűrűbbek a villamosenergia-hálózatok, annál inkább kihasználhatók a távolabbi helyszínen termelt energiák, miáltal a termelés képes ellensúlyozni a megújuló energiák kitermeléséhez szükséges létesítmények hiányát;
6. hangsúlyozza az épületek energiahatékonyságának szerepét és az alacsony energiahatékonyságú épületek uniós partnerség keretében történő, a lehető legjobb energiahatékonyság elérésére irányuló felújításának fontosságát;
7. úgy véli, hogy a megújuló energia fejlesztésének együtt kell járnia a tárolási kapacitás és a rugalmas tartalék-kapacitás támogatásával, és hangsúlyozza, hogy hathatós energiahatékonysági intézkedésekre van szükség ahhoz, hogy a villamosenergia-ellátás csúcsidőszakokban is zökkenőmentes lehessen; bátorítja az EU-t és a kelet-európai partnerországokat, hogy támogassák és könnyítsék meg új partnerségek felállítását a technológia-átadás biztosítása érdekében a keresletoldali szabályozás, az intelligens energiahálózatok és a tárolási technológiák terén; felhív az együttműködés fokozására az EU és partnerországai között, közös erőfeszítéseket téve a kritikus infrastruktúrák elleni bármely jellegű támadások elhárítására;
8. hangsúlyozza a kelet-európai országokban a vidéki közösségeket érintő problémákat a biogázosítás tekintetében, amely az erdők tömeges kipusztításához és nagyfokú állagromlásához vezet és az ember okozta kibocsátások egyötödéért felelős, mivel e közösségek továbbra is függenek az erdőből származó természeti erőforrásoktól;
9. ajánlja, hogy az EU és kelet-európai partnerországai erősítsék meg és teszteljék helyi és decentralizált megújuló-energia-termelésüket és elosztási hálózataikat, ami ellenállóbb, kiegyensúlyozottabb és demokratikusabb energiarendszert hozna létre, növelné az energiabiztonságot, üzleti lehetőségeket teremtené és kielégítené a helyi közösségek és piacok keresletét;
10. felhívja az EU tagállamait és partnereit, hogy törekedjenek alternatív energiaügyi együttműködésre a szerves anyagokban gazdag palagázba befektető magánberuházókkal, ez ugyanis komoly előnyökkel járna, jobb ellenállást téve lehetővé az energia behozatalától függő országok számára a külső politikai nyomással szemben;
11. hangsúlyozza, hogy az energiamegtakarításban rejlő potenciális lehetőségek a gazdaság minden területén jelen vannak, többek között az iparban, a mezőgazdaságban, az építési ágazatban (különösen az energiahatékonyság tekintetében igen rossz mutatókkal rendelkező lakóépületek esetében), a közlekedésben és a szolgáltatások terén; meggyőződése, hogy az energiahatékonyság terén az előrelépés feltételét olyan intelligensen megalapozott intézkedések hatékony végrehajtásának kell képeznie, amelyek az érintett szereplőknek a politikai döntéshozóktól az energiatermelőig és az egyéni fogyasztóig terjedő bonyolult láncban születnek;
12. hangsúlyozza, hogy az energiahatékonyabb gazdaságra való áttérés ezenkívül várhatóan felgyorsítja az innovatív technológiai megoldások elterjedését és javítja az ipar versenyképességét, miközben előmozdítja a gazdaság növekedését és minőségi munkahelyeket teremt az energiahatékonysághoz kapcsolódó számos ágazatban;
13. hangsúlyozza, hogy az energiahatékonyságra irányuló politikáknak az energiafelhasználás, a piac és a technológiák alapos elemzésén kell alapulnia, valamint azon ágazatok és lehetőségek azonosításán, amelyek a legjobb eredmények elérésével kecsegtetnek; kéri ezzel összefüggésben az EU tagállamait és a kelet-európai partnerországokat, hogy energiahatékonysági politikáik kialakítása során elsőbbséget élvező teendőként törekedjenek a hatékonyságot célzó befektetéseket gátló akadályok lebontására, fokozatosan teljesítménynormákat vezetve be és hajtva végre valamennyi energiaintenzív ágazatban, többek között az iparban is, adókat vetve ki a legkevésbé energiahatékony termékekre és felszerelésekre abban az esetben, ha ezeknél léteznek kevésbé mohó energiaigényűek is, valamint modelleket teregetve a magánháztartások által is hozzáférhető finanszírozáshoz;

14. hangsúlyozza a távfűtés teljes kiépítésére vonatkozó projektek megvalósításának jelentőségét minden kelet-európai partnerországban, biztosítva, hogy minden felújítási vagy építési projekt kidolgozása során az energiahatékonyság legyen az elsődleges szempont;

A megújuló energia fenntartható fejlesztéséhez szükséges megfelelő keretfeltételek biztosítása és az energiahatékonyság ösztönzése

15. támogatja a kelet-európai partnerországok közvéleménye megújuló energia iránti figyelmének felkeltésével kapcsolatos célkitűzéseket, és elismeri, hogy az üzleti közösségnek ezekben az országokban jelenleg még hiányosak az ismeretei a megújuló energiák termeléséről és a beruházási projektekben való részvétel eszközeiről; hangsúlyozza a nemzetközi pénzintézetek szerepét a nemzeti források feltőkésítésében, valamint a fenntartható energiafelhasználásba és a megújuló energiaforrások kifejlesztésébe való beruházásokhoz nyújtott kölcsönök tekintetében;
16. támogatja a keleti partnerség energiabiztonsági platformja 2014 és 2017 közötti időszakra vonatkozó munkaprogramjában kitűzött célokat és különösen az energiahatékonyságra és a megújuló energiára vonatkozó jogszabályok végrehajtása terén folytatandó fokozott együttműködéssel és a beruházások előmozdításával kapcsolatos célkitűzést;
17. hangsúlyozza a megújuló energiákra és az energiahatékonyságra vonatkozó szabályozási keret rendkívüli fontosságát, mivel e téren a beruházási döntéseket az igazgatási hatóságok nagy mértékben befolyásolják; ajánlja, hogy a beruházók bizalmának megerősítése, valamint a szakismeretek és a legjobb gyakorlatok megosztása érdekében az uniós tagállamok és a kelet-európai partnerországok kormányai a jogi, pénzügyi és szabályozási keretek kialakítása során biztosítsák az átláthatóságot, a következetességet és a folytonosságot; hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak ébernek kell lennie és biztosítania kell, hogy az EU bármely tagállamában eszközölt energetikai beruházások és a politikai döntések ne aknázzák alá más tagállamok vagy kelet-európai partnerországok energiabiztonságát;
18. felhívja a Bizottságot az energiahatékonysági irányelv felülvizsgálatára, kiterjesztve az energiahatékonysági kötelezettségi rendszereket a 2020 utáni időszakra, valamint kéri, hogy a Bizottság végleges elfogadás céljából terjesszen elő a 2030-ig megvalósítandó célkitűzéseket tartalmazó felülvizsgált irányelvre irányuló javaslatot az Energiaközösség elé;
19. támogatja, hogy a kelet-európai partnerországok közeledjenek a megújuló energiaforrásokra és az energiahatékonyságra vonatkozó uniós szabályokhoz és előírásokhoz, kiváltképpen az Energiaközösség keretein belül, valamint a kapcsolódó nemzeti stratégiák és cselekvési tervek végrehajtása során; hangsúlyozza e tekintetben a megújuló energiaforrások hazai piacaihoz való hozzáférést külföldi befektetők számára lehetővé tevő, valamint az energiakereskedelmet a nemzeti és helyi felek között megkönnyítő jogszabályok jelentőségét; hangsúlyozza, hogy a hazai és a külföldi beruházókat egyenlő bánásmódban kell részesíteni a megújuló energiaforrások piacihoz való hozzáférés tekintetében; elvárja olyan jogalkotási javaslatok előterjesztését, amelyek a megújuló energiaforrások részarányának növelését, valamint az e forrásokból nyerhető energia termelésének növelését a 2020 utáni időszakra is előírják; üdvözlí, hogy azok a kelet-európai partnerországok, amelyek nemzeti energiahatékonysági programokat fogadtak el, mennyiségi mutatókkal meghatározott célkitűzéseket írtak elő különösen az energiaintenzitás, a szén-dioxid-kibocsátások és a lakhatási ágazatban tapasztalható hőveszteségek csökkentése tekintetében; hangsúlyozza, hogy a még el nem ért energiahatékonysági célkitűzéseket rendszeres felülvizsgálat alá kell vetni, és új stratégiákat kell bevezetni annak biztosítása érdekében, hogy e célkitűzések mind az EU-ban, mind pedig a kelet-európai partnerországokban valóra váljanak;
20. véleménye szerint a megújuló energiákkal kapcsolatosan koherensebb támogatási rendszerekre van szükség a megújuló energiák kapacitásának hatékony módon történő kiépítése érdekében, különösen a napenergia, a szélenergia és a biomassza ágazatokban használatos innovatív technológiák esetében, ugyanakkor ezek nem kaphatnak túlzó mértékű támogatást, és a támogatást ki kell vonni, mihelyt a technológiák megérték a használatra;
21. hangsúlyozza, hogy a közlekedési ágazat jelentős szerepet tölthet be a károsanyag-kibocsátások csökkentésében, ha a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos célkitűzések beépülnek a tömegközlekedésre vonatkozó munkaprogramokba;
22. bátorítja az EU-t és a kelet-európai partnerországokat, hogy vezessenek be új pénzügyi modelleket a megújuló energiaforrások és az energiamegtakarítás előmozdítása céljával, ennek során kevésbé az állami, inkább a magánfinanszírozásra támaszkodva;
23. kéri országspecifikus értékelések elvégzését az energiafogyasztásról annak érdekében, hogy a beruházásokat optimalizáló stratégia kerülhessen bevezetésre, ez ugyanis hosszú távon növelné a hatékonyságot és csökkentené mind a költségeket, mind pedig a behozataltól való függést; nyomatékosan kéri a magán és az állami beruházások fokozását az alacsony energiahatékonyságú lakóépületek felújításába az EU-ban és partnerországaiban egyaránt;

24. ismételten javasolja, hogy az uniós tagállamok és a kelet-európai partnerországok segítsék elő a megújuló energiaforrásokból előállított energia kereskedelmére vonatkozó preferenciális elbánás megerősítését, a 2009/28/EK irányelv által előírt mechanizmusok és feltételek alapján;
25. üdvözli, hogy a megújuló energiaforrásokról szóló felülvizsgált irányelv átültetésének keretében Ukrajna csaknem megkíserezte a megújuló energiaforrások részarányát összesített fogyasztásában, a 2012-ben elért 2,99 %-ról 2013-ban 3,96 %-ra emelve azt;

Közös megközelítések bátorítása a politikai döntéshozatalban és a többoldalú együttműködés megerősítése a megújuló energiaforrások és az energiahatékonyság terén a keleti partnerség keretében

26. hangsúlyozza, hogy mivel az energiapolitikai célokat uniós szinten határozták meg és összehangolták, a tagállamok kötelesek megfelelő stratégiákat választani hazai energiapiacuk struktúrájának függvényében; ajánlja, hogy az EU tagállamai és a kelet-európai partnerországok folytassanak további eszmecseréket és együttműködést a megújuló energiaforrásokkal és az energiahatékonysággal kapcsolatos kutatás és a politikai döntéshozatal terén, és ezzel párhuzamosan foglalkozzanak az energiaszegénység problémájával is, különös hangsúlyt helyezve az alacsony jövedelmű és sérülékeny háztartásokra, amelyek nem engedhetik meg maguknak, hogy az energiahatékonyság növelésére és korszerűsítésre irányuló projektekbe ruházzanak be, és amelyeket az energiaárak emelkedése a legkeményebben sújtana, tájékoztatást nyújtva számukra és személyre szabott finanszírozási mechanizmusokat bocsátva rendelkezésükre annak érdekében, hogy csökkenthessék energiafogyasztásukat, más-más forrásból származó energiákat használjanak és háztartási szinten energiafüggetlenséget alakíthassanak ki;
27. hangsúlyozza, hogy az EU és kelet-európai partnerországai között érdemes nyitott és integrált energiapiacot kialakítani, ez ugyanis serkentené a megújuló energiaforrások fejlesztését, mivel több lehetőséget ad a kereskedelemre és a beruházásra; ajánlja, hogy az EU és kelet-európai partnerországai új megállapodások keretében elkötelezetten fejlesszék a megújuló energiaforrásokból származó villamos energia regionális kereskedelmét;
28. üdvözli, hogy a Bizottság iránymutatások kidolgozását tervezi a megújuló energiaforrások európai szintű kereskedelméről, és ajánlja, hogy ennek során maradéktalanul vegye figyelembe az EU és a kelet-európai partnerországok közötti kereskedelem kínálta potenciális lehetőségeket is;
29. üdvözli azt a támogatást, amelyet az INOGATE program – többek között az Energiamegtakarítás az Építőiparban Kezdeményezés (ESIB) – nyújtott a kelet-európai partnerországok számára; úgy véli, hogy a jövőben az INOGATE programot az egyes partnerországokhoz jobban igazítva kellene végrehajtani, szerződéses megállapodások és politikai változtatásokra vonatkozó kötelezettségvállalások alapján;
30. nagyra becsüli a „Polgármesterek Szövetsége” elnevezésű uniós kezdeményezést, amely városi önkormányzatokat tömörít azzal a céllal, hogy közös erőfeszítéssel törekedjenek a szén-dioxid-kibocsátások csökkentésére az energiahatékonyság és a megújuló energiaforrások terjesztése érdekében tett fellépések révén; kéri az EU-t, hogy erősítse ezt a kezdeményezést és ajánlja azt még több önkormányzat számára, különösen a kelet-európai partnerországokban; ajánlja, hogy a kezdeményezés terjedjen ki az energiahatékonyságra vonatkozó elvek előmozdítására és a fogyasztók szemléletének megváltoztatására irányuló erőfeszítések fokozására, különösen figyelemfelkeltő kampányok révén;
31. nagyra értékeli az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank által kezelt, több adományozót bevonó alapként működő kelet-európai energiahatékonysági és környezeti partnerséget (E5B), amely befektetések támogatásával hozzájárul az energiahatékonyság növeléséhez és a széndioxid-kibocsátások csökkentéséhez a kelet-európai partnerországokban; üdvözli Örményország, Grúzia és Moldávia 2013 októberében hozott döntését, amely szerint mind hozzájárulóként, mind igénybe vevőként csatlakoznak a kelet-európai energiahatékonysági és környezeti partnerség (E5B) tevékenységeihez, megjegyezve, hogy az E5B Ukrajnában 2009 óta működik sikeresen; bátorítja Azerbajdzsánt és Belaruszt, hogy váljanak ők is az E5B tagországaivá és csatlakozzanak adományozói közösségéhez, ezáltal lehetővé téve energiahatékonyságuk növelésére irányuló erőfeszítéseik fokozását;
32. felhívja az EU-t, hogy használja fel jobban a Szomszédsági Beruházási Keretet és részesítsen társfinanszírozásban olyan projekteket, amelyek tárgyát energiahatékonysági intézkedések vagy a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos projektek képezik, többek között a nyugat-balkáni beruházási keretből finanszírozott energiahatékonysági projektek végrehajtása során szerzett tapasztalatokra építve;
33. hangsúlyozza, hogy egyetemi szinten fejleszteni kell a megújuló energiaforrásokra és az energiahatékonyságra vonatkozó oktatást, az innováció felé törve így utat; ajánlja, hogy az EU dolgozzon ki támogatási programokat a 2014 és 2020 között időszakra szóló Szomszédsági Beruházási Kereten belül, lehetővé téve egyetemek és műszaki főiskolák számára az EU-ban és a kelet-európai partnerországokban egyaránt, hogy szorosabb együttműködést és cserekapcsolatokat bontakoztassanak ki a doktoranduszok és az egyetemi hallgatók szintjén az energiával kapcsolatos mérnöki és közgazdasági szakterületeken;

34. üdvözli az „Intelligens energia – Európa” programban, valamint a „Horizont 2020” kutatási és innovációs keretprogramban meghatározott prioritásokat; felhívja az EU-t, hogy nyissa meg az „Intelligens energia – Európa” programot a kelet-európai partnerországok előtt, és tegyen intézkedéseket részvételük megkönnyítésére a legjobb gyakorlatok cseréje, új technológiák kifejlesztése és az innováció megerősítése céljával a megújuló energiaforrások és az energiahatékonyság terén;
 35. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsák ezt az állásfoglalást az Európai Parlament elnökének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az Európai Külügyi Szolgálatnak, valamint a tagállamok és a kelet-európai partnerek kormányainak és parlamentjeinek.
-

ÁLLÁSFOGLALÁS ⁽¹⁾**a kultúráról és a kultúrák közötti párbeszédről a keleti partnerség keretében**

(2015/C 315/04)

EURONEST PARLAMENTI KÖZGYŰLÉS,

- tekintettel a keleti partnerség 2013. november 28–29-i, vilniusi csúcán elfogadott „Keleti partnerség: az előrevezető út” című együttes nyilatkozatára,
 - tekintettel a keleti partnerséggel foglalkozó, 2011. szeptember 29–30-i varsói csúcstalálkozó együttes nyilatkozatára,
 - tekintettel az Európai Parlament „Európai szomszédságpolitika: a partnerség erősítése felé – Az Európai Parlament álláspontja a 2013. évi eredményjelentésekről” című, 2012. október 23-i állásfoglalására,
 - tekintettel az Európai Parlamentnek az EU külső fellépéseinek kulturális dimenzióiról szóló, 2011. május 12-i állásfoglalására,
 - tekintettel az Európai Parlament „A kulturális sokszínűség megőrzéséről és támogatásáról: az európai régiók és nemzetközi szervezetek, például az UNESCO és az Európa Tanács szerepe” című, 2004. január 14-i állásfoglalására,
 - tekintettel az Európai Parlament Kulturális és Oktatási Bizottságának vonatkozó munkadokumentumaira, köztük az Európai Parlament és a Tanács 2013. október 15-i rendeletre irányuló javaslatára a Kreatív Európa program létrehozásáról, továbbá az Erasmus+ programról szóló, 2013. október 16-i munkadokumentumra,
 - tekintettel az Európai Parlament Kulturális és Oktatási Bizottságának 2013. november 5-i véleménytervezetére az Unió külpolitikájáról a kulturális és vallási különbségek világában;
 - tekintettel a kulturális megjelenési formák sokszínűségének védelméről és előmozdításáról szóló, 2005. évi UNESCO-egyezményre,
 - tekintettel az 1972-es UNESCO Világörökség Egyezményre, és a fegyveres összeütközés esetén a kulturális javak védelméről szóló 1954-es Hágai Egyezményre, az egyezmény végrehajtására vonatkozó rendeletekkel együtt;
 - tekintettel az Euronest Parlamenti Közgyűlés 2011. május 3-i alapító okiratára,
 - tekintettel a Bizottságnak és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének a „Keleti partnerség: Ütemterv a 2013. évi őszi csúcstalálkozóig” című, 2012. május 15-i közös közleményére,
 - tekintettel az Euronest Parlamenti Közgyűlés 2012. április 3-i, a keleti partnerséghez tartozó országok civil társadalmának megerősítéséről szóló állásfoglalására, melyben foglalkozott a kormány és a civil társadalom közötti együttműködéssel, valamint a civil társadalom szerepvállalásának erősítésére irányuló reformok kérdésével is,
 - tekintettel az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) parlamenti közgyűlésének 2014-es állásfoglalására a kulturális javak védelméről az EBESZ területén,
- A. mivel Európa fő kincse a kulturális örökség, amelyet a polgárok érdekében meg kell őrizni;
- B. mivel a kultúra a fejlődés, a befogadás, az innováció, a demokrácia, az emberi jogok, az oktatás, a konfliktusmegoldás és megbékélés, a kölcsönös megértés és tisztelet előmozdítója,

⁽¹⁾ 2015. március 15-én Örményországban, Jerevánban elfogadott állásfoglalás.

- C. mivel a kulturális együttműködés és az interkulturális párbeszéd, amelyek a kulturális diplomácia építőkövei, a globális béke és stabilitás eszközeiként szolgálhatnak, mivel a művészek valóságos kulturális diplomaták szerepét töltik be, akik eszmecserét folytatnak a különböző esztétikai, politikai, morális és társadalmi értékekről, illetve egymással ütköztetik ezeket az értékeket;
- D. mivel a kulturális javak, beleértve a sportokat és az ifjúsági tevékenységeket, hozzájárulnak Európa nem anyagi értelemben vett fejlődéséhez és gazdaságához, és hozzájárulnak a tudásalapú társadalom megteremtéséhez, különösen a kulturális ágazatok és a turizmus révén;
- E. mivel az új médiumok és kommunikációs technológiák, mint az internet, a kulturális együttműködés és az interkulturális párbeszéd eszközeivé válhatnak, valamint megkönnyíthetik a hozzáférést a kulturális tartalomhoz és az oktatáshoz;
- F. mivel az európai kultúrák sokfélesége a természetes biológiai sokféleséghez hasonlóan részét képezi annak az élő örökségnek, amely szűkséges társadalmaink fenntartható fejlődéséhez, és ennél fogva meg kell őrizni őket és meg kell védeni a kihalás veszélyétől;
- G. mivel a sokszínűségüket demokratikusan kezelő és a pluralizmust fenntarthatóan támogató, összefogó multikulturális társadalmak nyitottabbak és jobb helyzetben vannak ahhoz, hogy a kulturális sokszínűség által képviselt gazdagság részét képezzék; mivel a személyes mobilitás a közös európai térségben, valamint a hagyományos és újabb migrációs hullámok és a kultúrák közti különböző kölcsönhatások ösztönzik ezt a sokszínűséget;
- H. mivel a Lisszaboni Szerződés nagyobb hangsúlyt fektet arra a célkitűzésre, hogy az Európai Unió kulturális örökségét annak teljes sokszínűségében megőrizze és támogassa;
- I. mivel a nyelvi és kulturális sokféleség az Európai Unió egyik alapvető elve, amelyet az Alapjogi Charta 22. cikke is rögzít: „Az Unió tiszteletben tartja a kulturális, vallási és nyelvi sokféleséget”;
- J. mivel a kulturális és nyelvi sokszínűség megőrzése és terjesztése a tagállamokban és azok között alapvető érték, ugyanakkor az Európai Unió egyik fő feladata; mivel az európai kulturális program stratégiai célként tűzi ki a kultúrának mint az Unió nemzetközi kapcsolatai létfontosságú elemének támogatását,
- K. mivel a kulturális megjelenési formák sokszínűségének védelméről és előmozdításáról szóló, 2005-ös UNESCO-egyezmény lehetővé teszi az egyezmény részes felei számára, hogy megfelelő intézkedéseket tegyenek a kulturális tevékenységek, javak és szolgáltatások védelme terén a kulturális önkifejezés sokszínűségének támogatása érdekében, mind a részes felek területén, mind a nemzetközi megállapodások alapján;
- L. mivel értékét és méltóságát tekintve Európa valamennyi nyelve egyenlő, mivel kultúráinak és civilizációs formáinak szerves részét képezik, és mivel hozzájárulnak az emberiség gyarapodásához; mivel a nyelvi sokféleség tisztelete a kölcsönös megértés, az önbecsülés és a nyitottság növelése révén pozitív módon járul hozzá a társadalmi kohézióhoz, elősegíti a kultúrához való hozzáférést, továbbá hozzájárul a kreativitáshoz és az interkulturális készségek elsajátításához, valamint a népek és országok közötti együttműködéshez;
- M. mivel az Európai Unió és a keleti partnerség országai nyelvi sokféleségének fogalma magában foglalja mind a hivatalos nyelveket, mind a hivatalos „társnyelveket”, mind a regionális nyelveket, mind pedig azokat, amelyeket ezen államokban hivatalosan nem ismernek el; mivel minden nyelv kifejez egy mentalitást, a kreativitás egy stílusát, valamint történelmi, társadalmi és kulturális tudást és képességeket, amelyek részei az Unió és a keleti partnerség országai gazdagságának és sokszínűségének, és az európai identitás alapját képezik; mivel egy ország nyelvi sokszínűsége ennél fogva inkább érték, mint teher, és ennek megfelelően kell támogatni és elősegíteni;
- N. mivel az Európa Tanácsnak a nemzeti kisebbségek védelméről szóló keretegyezménye amelyet 24 tagállam és az Euronest parlamenti közgyűlés mind az öt partnerországa ratifikált, úgy véli, hogy szükséges a tolerancia és párbeszéd légkörének megteremtése annak érdekében, hogy a kulturális sokszínűség ne a megosztottság, hanem minden társadalom gazdagodásának forrása és alkotórésze lehessen;
- O. mivel az Európa Tanács által elfogadott Regionális vagy Kisebbségi Nyelvek Európai Kartája amelyet 16 tagállam és az Euronest Parlamenti Közgyűlés négy partnerországa ratifikált, referenciakeretet nyújt mind a kihalás veszélyének kitett nyelvek védelméhez, mind a kisebbségek védelméhez;
- P. mivel jelentős különbségek állnak fenn az egyes határokon átnyúló közösségek által beszélt, veszélyeztetett európai nyelvek védelmének szintje között attól függően, mely tagállamban vagy régióban élnek az érintett nyelv beszélői; mivel ennél fogva az Unió és a keleti partnerség egyes országaiban és régióiban még olyan kisebbségi vagy regionális nyelvek is veszélyeztetve vagy kihalófélben vannak, melyek más – szomszédos – országokban hivatalos, többségi nyelvnek számítanak;

- Q. mivel szorongatott helyzetük miatt különös figyelmet kell fordítani a kihalással fenyegetett nyelvekre a kulturális és a nyelvi sokszínűség elismerése, a veszélyeztetett nyelvekkel szemben meglévő előítéletek leküzdését célzó politikai intézkedések végrehajtása, valamint az asszimilációellenes megközelítés kialakítása révén;
- R. mivel az anyanyelven történő tanítás a tanulás leghatékonyabb módja; mivel a születéstől fogva megtanult anyanyelv és az e mellett elsajátított hivatalos nyelv révén a gyermekek természetes készségre tesznek szert további nyelvek későbbi elsajátítására, és mivel a nyelvi pluralizmus előnyt jelent az európai fiatalok számára;
- S. mivel több mint 300 különböző nemzeti kisebbség és nyelvi közösség él az európai kontinensen;
- T. mivel az Unió az emberi méltóság tiszteletben tartása, a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, a jogállamiság, valamint az emberi jogok – többek között a kisebbségekhez tartozó személyek jogai – tiszteletben tartásának értékein alapul, és mivel ezek az értékek közösek a tagállamokban, a pluralizmus, a megkülönböztetés tilalma, a tolerancia, az igazságosság, a szolidaritás, valamint a nők és a férfiak közötti egyenlőség társadalmában (az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikke); mivel ezek az értékek a keleti partnerségnek is részét képezik;
- U. mivel az 1993. június 21–22-i koppenhágai Európai Tanács elnökségi következtetései szerint a kisebbségek tisztelete és védelme az Európai Unióhoz való csatlakozás követelménye;
- V. mivel a nemzeti kisebbségi közösségek különleges értéket képviselnek az európai kultúrában;
- W. mivel alapvető fontosságú az uniós és a kelet-európai partnerség országainak jövője szempontjából, tekintettel stabilitásukra, biztonságukra, jólétükre és jószomszédi viszonyukra, hogy a nemzeti kisebbségek ügye, az interkulturális és az etnikumok közötti kapcsolatok figyelmet kapjanak; mivel a többséghez és a kisebbséghez tartozók közös, ám aszimmetrikus politikai és erkölcsi felelősséggel bírnak a kisebbségi közösségek identitásának, kultúrájának és nyelveinek integrációja, megőrzése és fejlesztése terén;
- X. mivel minden egyén elidegeníthetetlen jogának kell lennie a szabad választásnak a tekintetben, hogy egy nemzeti kisebbséghez tartozónak vallja magát, és nem szabad hátrányt szenvedni e választás következtében vagy annak következtében, hogy gyakorolja az e választással összefüggő jogait szenvednie; mivel semelyik uniós tagállam és a keleti partnerség semelyik tagállama nem kérdőjelezheti meg a nemzeti kisebbséghez tartozók azon jogát, hogy szabadon válasszanak maguknak identitást vagy többes identitást;
- Y. mivel a tagállamok elsődleges felelőssége minden jelentős kulturális örökség védelme a nemzetközi pusztítás ellen fegyveres konfliktus idején;
- Z. mivel a kulturális örökség tükrözi egy nemzet történelmét, hagyományait és gyökereit;

A kulturális jogok tisztelete: alapvető elvek

1. hangsúlyozza a kulturális dimenzió és az interkulturális párbeszéd fontosságát a keleti partnerség teljes körű kibontakozása szempontjából;
2. felhívja a tagállamokat és a keleti partnerség országait, hogy tartsák be azokat a kötelezettségeket, amelyeket a kulturális megjelenési formák sokszínűségének védelméről és előmozdításáról szóló 2005. évi UNESCO-egyezményhez való csatlakozással vállaltak;
3. felhívja azokat az uniós tagállamokat, amelyek még nem tették meg, hogy kövessék az Euronest Parlamenti Közgyűlés részt vevő országainak példáját, amelyek mind aláírták és ratifikálták az Európa Tanácsnak a nemzeti kisebbségek védelméről szóló keretegyezményét; továbbá felszólítja az összes uniós tagállamot és a keleti partnerség országait, amelyek még nem tették meg, hogy ratifikálják és hajtsák végre az az Európa Tanács Regionális és Kisebbségi Nyelvekről szóló Európai Chartáját;

4. határozott álláspontja, hogy a nemzeti kisebbségi közösségek tagjainak jogait garantálni kell a fejlődésüket szolgáló megfelelő feltételek megteremtése érdekében, és ezeknek a jogoknak hasonlóan kell lenniük az uniós tagállamok és a keleti partnerség partnerországai többségi közösségeinek tagjai által élvezett jogokhoz; megjegyzi, hogy mivel a nemzeti kisebbségek nem rendelkeznek jogi személyiséggel, nem lehetnek jogalanyok és ezért szerződések vagy egyezmények részes felei; hangsúlyozza azonban, hogy kollektív védelem illeti meg őket, és tagjaiknak képeseknek kell lenniük arra, hogy – akár egyéni jogalanyként, vagy jogi személyiséggel rendelkező különböző társulások tagjaiként –, hogy fellépjenek saját nemzeti kisebbségük identitásának és kulturális jogainak védelme érdekében; hangsúlyozza, hogy ezek a jogok nem területiek, se nem területtel kapcsolatosak, és elismerésükről és védelmükről jogi szabályozásnak kell rendelkeznie mind az érintett nemzetállamok szintjén, mind transznacionális (nemzetközi) szinten (az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlése, 1735/2006. ajánlás a „nemzet” fogalmáról);

A kulturális diplomácia és a kulturális együttműködés

5. hangsúlyozza mind a kulturális közvetítés átfogó megközelítésének, mind az uniós tagállamok és a kelet-európai partnerországok közti kulturális párbeszéd szükségességét, valamint a kultúra szerepét a demokratizálódás, az emberi jogok, a konfliktusmegelőzés és békefenntartás terén;
6. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a kelet-európai partnerországok területén zajló elhúzódó konfliktusokat még nem sikerült megoldani nemzetközi, jogi keretek között; hangsúlyozza, hogy a jelenlegi helyzet komoly akadályt jelent ezen régiók demokratikus fejlődése számára, és negatívan befolyásolja a keleti partnerség országai közti párbeszédet és a kölcsönösen előnyös folyamatokat – többek között – kulturális téren;
7. sajnálja a történelmi, vallási és kulturális műemlékek elpusztítását a keleti partnerség országaiban, különösen az elhúzódó konfliktusok területein; felhívja az uniós tagállamokat és a keleti partnerség országait, hogy kötelezzék a konfliktusban álló országokat arra, hogy tartózkodjanak a műemlékek megsemmisítésétől, eredeti részeik helyettesítéséről, és illegális importálásuktól, exportálásuktól vagy módosításuktól, mivel ezek a lépések csökkentik a műemlékek történelmi értékét;
8. ebben az összefüggésben ajánlja a kezdeményezések kölcsönös cseréjét, további erőfeszítéseket sürget az elhúzódó konfliktusok területein élők interkulturális kapcsolatainak ápolása terén, és megismétli, hogy terjeszteni kell a béke és bizalom eszméit és el kell indítani a megbékélés valódi folyamatát az ilyen jellegű konfliktusok mindkét oldalán álló felek között;
9. hangsúlyozza, hogy szükséges az uniós tagállamok és a kelet-európai partnerországok közötti interkulturális tárgyalások hatékony stratégiáinak kidolgozása, és úgy véli, hogy ennek a feladatnak a multikulturális megközelítése megkönnyítheti az előnyös megállapodások megkötését, egyenrangú féllé téve az Uniót és a keleti partnerség országait;
10. kijelenti, hogy az uniós tagállamok és a keleti partnerség országai közti kulturális és oktatási cserekapcsolatok lehetőséget nyújtanak a civil társadalom erősítésére, a demokratizálódás és a felelősségteljes kormányzás támogatására, elősegíthetik a készségek kialakulását, előmozdíthatják az emberi jogokat és alapvető szabadságjogokat, és a tartós együttműködés alapjául szolgálhatnak;
11. ösztönzi a keleti partnerség országait, hogy dolgozzanak ki oktatási csereprogramokat, az Unió Erasmus programjának mintájára, amely hasznos eszköznek bizonyult nem csak az oktatás területén, hanem az interkulturális párbeszéd tekintetében is, mivel jobb megértéshez vezet a különböző kultúrák között;
12. bátorítja a tagállamokat és a keleti partnerség országait, hogy fokozzák együttműködésre irányuló erőfeszítéseiket a kulturális örökség és a kulturális értékek védelmére és megőrzésére irányuló nemzeti jogszabályi keretek továbbfejlesztése érdekében – a nemzeti jogszabályokkal és a nemzetközi jogszabályi keretekkel összhangban –, ideértve a kulturális javak és a szellemi tulajdon illegális kereskedelme elleni küzdelemre irányuló intézkedéseket is; ebben az összefüggésben emlékeztet arra, hogy az Unió jelenleg erőfeszítéseket tesz a tagállam területéről jogellenesen kiszállított kulturális tárgyak visszaszolgáltatásáról szóló irányelv (COM(2013)0311) (Vergiat-jelentés) átdolgozására;
13. kéri átfogó stratégiák kialakítását a fiatalok, a kultúra terén dolgozó szakemberek, művészek és alkotók mobilitásának elősegítése, a kultúra és az oktatás fejlesztése (beleértve a média- és IKT-műveltséget is), valamint a művészeti alkotások minden formájához való hozzáférés terén az uniós tagállamokban és a kelet-európai partnerországokban; a fenti célokra fordított költségvetés növelését kéri;
14. ösztönzi a szakemberekkel, a közvetítő szervezetekkel és a civil társadalommal folytatott együttműködést – az európai kulturális és nyelvi sokféleség kellő figyelembevételével mellett – a külső kulturális politikák kidolgozása és végrehajtása, valamint a kölcsönös megértés javítását szolgáló kulturális események és cserekapcsolatok terén, mind a tagállamokban, mind pedig a kelet-európai partnerországokban;

Hozzájárulás az uniós programokhoz

15. hangsúlyozza az Európai Unió alapvető szerepét a kelet-európai partnerországokkal folytatott kultúrák közötti párbeszéd ösztönzése terén, a szolidaritás, valamint a társadalmi és politikai kohézió erősítésének céljával; javasolja, hogy tegyenek erőfeszítéseket a hagyományosan egymás mellett élő közösségek közötti bizalomépítés és e közösségek egymás mellett élése előmozdítására az egymás identitásával, a regionális identitásokkal, egymás nyelvével, történelmével, örökségével, vallásával és kultúrájával kapcsolatos oktatás és tanulás révén, egymás jobb megértése és a sokszínűség tiszteltetésének elmélyítése érdekében;
 16. emlékeztet a kulturális együttműködési jegyzőkönyvek fontosságára és arra a hozzáadott értékre, amelyet ezek biztosítanak a kétoldalú fejlesztési és kereskedelmi megállapodások számára; sürgeti a Bizottságot, hogy terjessze elő a jövőbeli kulturális együttműködési jegyzőkönyvekkel kapcsolatos stratégiáját, és folytasson konzultációt a parlamenttel és a civil társadalommal e stratégiáról;
 17. hangsúlyozza a kulturális diplomácia fontosságát, és üdvözli az Erasmus+ és az Európa a polgárokért programokat, amelyek hozzájárulnak a nyelvi készségek, a kulturális érzékenység, az aktív állampolgárság és a kölcsönös megértés növeléséhez; hangsúlyozza a Kreatív Európa program kulturális és kreatív ágazatokban betöltött szerepének fontosságát; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy ezek a programok több támogatásban részesüljenek;
 18. teljes mértékben támogatja a keleti partnerség országainak a fenti programokban való fokozott részvételét, és bátorítja az oktatás terén megvalósuló szinergiákat és ifjúsági kezdeményezéseket;
 19. értékeli az állami és a magánszféra közötti minden olyan együttműködést – beleértve a civil szervezeteket és az európai kulturális hálózatokat – amelyek fontos szerepet töltenek be az Unió és a kelet-európai partnerországok közötti kulturális kapcsolatok vonatkozásai terén;
 20. támogatja a keleti partnerség országainak fokozottabb részvételét az Unió kulturális, mobilitási, ifjúsági, oktatási és képzési programjaiban, és kéri, főleg a keleti partnerség fiatal résztvevői számára a hozzájárulás biztosítását ezekhez a programokhoz;
 21. kéri kulturális vízumok kiállítását a kelet-európai partnerországokból érkező, kulturális téren tevékeny állampolgárok, művészek és más szakemberek számára, a meglévő „tudományosvízum-csomag” mintájára, amely 2005 óta van érvényben, a kulturális ágazaton belüli, a jelenleg folyó vízumkönnyítési tárgyalásokon túlmutató mobilitás elősegítése érdekében; időkeret kijelölését sürgeti a fenti kulturális vízumprogram bevezetése számára;
 22. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsák ezt az állásfoglalást az Európai Parlament elnökének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az EKSZ-nek, valamint a tagállamok és a keleti partnerséghez tartozó országok kormányainak és parlamentjeinek.
-

ÁLLÁSFOGLALÁS ⁽¹⁾
az örmény népirtás századik évfordulójáról
(2015/C 315/05)

AZ EURONEST PARLAMENTI KÖZGYŰLÉS,

- tekintettel eljárási szabályzata 9. cikkének (3) bekezdésére,
- tekintettel az 1948. december 10-i Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára,
- tekintettel az 1966. december 16-án kelt Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára,
- tekintettel a háborús és az emberiség elleni bűntettek elévülésének kizárásáról szóló, 1968. november 26-i ENSZ-egyezményre,
- tekintettel az Európai Parlamentnek az örmény kérdés politikai rendezéséről szóló 1987. július 20-i állásfoglalására,
- tekintettel az Európai Parlamentnek a Törökország csatlakozás felé tett előrehaladásáról szóló 1999. évi rendszeres bizottsági jelentésről szóló, 2000. november 15-i állásfoglalására,
- tekintettel az Európai Parlamentnek a Törökországgal folytatandó tárgyalások megkezdéséről szóló 2005. szeptember 28-i állásfoglalására,
- tekintettel a számos uniós tagállam jogalkotó szerve által elfogadott állásfoglalásokra és nyilatkozatokra,

A. mivel 2015-ben van az Oszmán Birodalomban elkövetett örmény népirtás 100. évfordulója;

B. mivel az emberiség családja minden egyes tagja méltóságának, valamint egyenlő és elidegeníthetetlen jogainak elismerése alkotja a szabadság, az igazság és a béke alapját a világon;

C. mivel a népirtás tagadását széles körben a népirtás utolsó fázisának tekintik, amely büntetlenséget jelent az elkövetők számára, és bizonyíthatóan utat nyit az újabb népirtások előtt; mivel az örmény népirtás határozott és kellő időben történő elítélésének elmaradása jelentős mértékben hozzájárult ahhoz, hogy nem lehetett megakadályozni az emberiség ellen elkövetett újabb bűncselekményeket;

D. mivel az ilyen bűncselekmények korai megelőzése kétségtelenül megállíthatja a konfliktusok, tragédiák és humanitárius katasztrófák eszkalálódását;

1. elítéli az emberiség elleni bűncselekmények és népirtás valamennyi formáját, és mélységesen helyteleníti az azok tagadására irányuló kísérleteket;
2. tisztelettel adózik minden népirtás és emberiség elleni bűncselekmény ártatlan áldozatainak emléke előtt;
3. hangsúlyozza, hogy a népirtások és az emberiség elleni bűncselekmények megelőzését a nemzetközi közösség kiemelt céljának kellene tekinteni; úgy véli, hogy e területen alapvetően fontos a nemzetközi képességek további fejlesztése;
4. támogatja a népirtások megelőzésére, a népirtással üldözött emberek jogainak visszaállítására, valamint a történelmi igazságszolgáltatásra irányuló nemzetközi erőfeszítéseket;
5. felhívja Törökországot, hogy dolgozza fel múltját;
6. úgy véli, hogy a népek közötti jövőbeli megbékélés előkészítése rendkívüli jelentőséggel bír.

⁽¹⁾ 2015. március 17-én Örményországban, Jerevánban elfogadott állásfoglalás.

ÁLLÁSFOGLALÁS ⁽¹⁾**az Ukrajnával szembeni orosz katonai agresszióról, és a konfliktus békés megoldásának égető szükségességéről**

(2015/C 315/06)

AZ EURONEST PARLAMENTI KÖZGYŰLÉS,

- tekintettel az ukrajnai helyzetről szóló összes közelmúltbeli európai parlamenti állásfoglalásra,
 - tekintettel a 2014. szeptember 5-i minszki jegyzőkönyvre, a 2014. szeptember 19-i minszki memorandumra és a minszki megállapodások végrehajtására szolgáló, 2015. február 12-i intézkedéscsomagra,
 - tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsa 2015. február 17-i 2202(2015). számú határozatára,
- A. mivel az Európai Unió (EU) és a keleti partnerség országai közötti együttműködés az államok területi integritásának, az emberi méltóságnak, a szabadságnak, a demokráciának, az egyenlőségnek, a jogállamiságnak, valamint az emberi jogoknak és alapvető szabadságoknak a tiszteletben tartásán alapul;
- B. mivel a Krím jogellenes annektálása a II. világháború óta az első olyan eset volt Európában, amelynek során a nemzetközi jogot, így többek között az Egyesült Nemzetek Alapokmányát, a Helsinki Záróokmányt és az 1994-es budapesti memorandumot megsértve erőszakkal kebelezte be egy ország egy részét egy másik állam;
- C. mivel Oroszország továbbra sem tartja tiszteletben a Grúziával kötött 2008-as fegyverszüneti megállapodást, hiszen még mindig megszállás alatt tart grúz területeket;
- D. mivel az Oroszországi Föderációnak nemzetközi igazságszolgáltatási intézmények közreműködésével kellene jóvátennie a Krím-félsziget ellen elkövetett agressziót és a félsziget elfoglalását, valamint a Kelet-Ukrajnában elkövetett agressziót, amely jelentős károkat okozott Ukrajna, annak polgárai és intézményei számára;
- E. mivel a kelet-ukrajnai fegyveres konfliktus több ezer katonai és civil áldozatot szedett, beleértve a Malaysian Airlines MH17-es járatának 298 ártatlan utasát, és ennél jóval többen sérültek meg, továbbá százezrek kényszerültek otthonuk elhagyására;
1. megerősíti, hogy az EU-nak és partnerországainak közös érdeke a béke és a biztonság előmozdítása és helyreállítása Ukrajnában, mellyel szemben az Oroszországi Föderáció katonai agressziót alkalmaz;
 2. hangsúlyozza, hogy a Krím Oroszország általi annektálása és az Ukrajna elleni katonai agresszió sérti a nemzetközi jog alapvető elveit; teljes mértékben támogatja Ukrajna szuverenitását és a nemzetközileg elismert határain belüli területi integritását;
 3. támogatja a Merkel kancellárral és Hollande elnökkel 2015. február 12-én, Minszkben elért megállapodást, valamint a háromoldalú összekötő csoport által aláírt, a minszki megállapodások végrehajtására szolgáló intézkedéscsomagot; üdvözli, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsa a megállapodás egészét támogatja;
 4. felhívja az összes felet a felelősségteljes fellépésre és az intézkedéscsomag teljes körű és jóhiszemű végrehajtására, mivel ez előrelépést jelent a konfliktus békés megoldása felé; mély aggodalmának ad hangot a fegyverszüneti megállapodás állítólagos többszöri megsértése miatt, és határozottan elítéli az Oroszország által támogatott szeparatisták offenzíváját és Debalceve elfoglalását – mely egyértelműen sérti a fegyverszüneti megállapodást –, valamint a terrorcselekmények valamennyi formáját; felhívja az Orosz Föderációt a minszki megállapodások teljes körű betartásának biztosítására; emlékeztetni Oroszországot az e tekintetben meglévő kötelezettségvállalásaira és különleges felelősségére;
 5. sürgeti az előrehaladást a nehézfegyverek kivonása terén, és felhívja a minszki intézkedéscsomag aláíróit, hogy biztosítsák az EBESZ különleges megfigyelő missziójának alapvető tájékoztatását, többek között a leltárakról, a kivonási útvonalakról és a koncentrációs pontokról;

⁽¹⁾ 2015. március 17-én Örményországban, Jerevánban elfogadott állásfoglalás.

6. hangsúlyozza, hogy – a minszki megállapodásokkal összhangban – Ukrajna saját határai feletti ellenőrzésének helyreállítása továbbra is elengedhetetlen; ismételten hangsúlyozza, hogy az EBESZ-megfigyelők és a pilóta nélküli légi járművek számára nyomkövetési és ellenőrzési feladataik ellátása érdekében biztosítani kell az érintett területekhez való – ide tartozik Donyeck és Luhanszk egésze, valamint az Oroszországgal közös államhatár mentén fekvő területek – teljes körű és azonnali hozzáférést;
7. felhívja az EU-t és partnerországait, hogy továbbra is biztosítsanak a különleges megfigyelő misszió számára szakképzett személyzetet, felszereléseket és pénzügyi hozzájárulást; örömmel fogadja a különleges megfigyelők számának megkésztetésére vonatkozó döntést; hangsúlyozza, hogy a szeparatisták sorozatosan megsértették a minszki megállapodások rendelkezéseit, és nem mozdították elő azok megvalósítását, ami a feszültségek további fokozódásához és a fegyveres harcok kiújulásához vezetett;
8. úgy véli, hogy az EU-nak és partnereinek tanulmányozniuk kellene, hogyan támogathatnák az ukrán parlamentet védelmi kapacitásai megerősítésében és az ukrán határok fokozottabb védelmében;
9. felhívja Oroszországot, hogy vonja ki csapatait és fegyverzetét az elfoglalt területekről, és hagyjon fel azzal, hogy zsoldosokat küld, lát el és támogat pénzügyileg, valamint irreguláris alakulatokat támogat, képez ki és fegyverez fel;
10. nyugtázza Ukrajna 2015. február 19-én tett javaslatát, amely felhívja az Európai Unió Tanácsát, hogy fontolja meg közös biztonság- és védelempolitikai misszió indítását Ukrajnában, jelezve, hogy az hatékony eszköznek bizonyulhat a minszki megállapodások megfelelő és teljes körű végrehajtásának biztosításában, célul tűzve ki Ukrajna területi integritásának, szuverenitásának és függetlenségének megóvását, valamint határai sérthetlenségének biztosítását;
11. ösztönzi bizalomépítő intézkedések elfogadását a béketeremtési és megbékélési törekvések támogatására; hangsúlyozza a befogadó politikai párbeszéd, a decentralizáció és a Porosenko elnök által előterjesztett béketervezetben javasolt egyéb alkotmányos változtatások jelentőségét; hangsúlyozza a propaganda, a gyűlöletbeszéd és a gyűlöletre építő retorika – többek között Oroszország általi – elkerülésének szükségességét, mivel az tovább mélyítheti a konfliktust; hangsúlyozza, hogy egy ilyen befogadó párbeszédnek az összes érintett régióból és kisebbségből be kell vonnia civil szervezeteket és polgárokat;
12. felhívja az orosz hatóságokat, hogy haladéktalanul engedjék szabadon Nagyija Szavcsenkót, a Verhovna Radának, valamint az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének tagját, valamint az orosz börtönökben továbbra is illegálisan fogva tartott többi ukrán állampolgárt;
13. mély aggodalmának ad hangot a Donyec-medencében kialakult humanitárius helyzet miatt, és hangsúlyozza a további pénzügyi és humanitárius segítség szükségességét; felhívja a figyelmet a belső menekültek, a szomszédos országokban élő menekültek, valamint a konfliktus által érintett gyermekek számának emelkedésére;
14. felszólít a diplomáciai párbeszéd és nyomásgyakorlás folytatására és elmélyítésére a konfliktus tartós rendezése érdekében; hangsúlyozza, hogy a nemzetközi közösségnek készen kell állnia arra, hogy megfelelő módon reagáljon a tűzszüneti megállapodás minden durva megsértésére, valamint az átfogó rendezésre irányuló erőfeszítéseket aláíró cselekedetekre; hangsúlyozza, hogy az EU korlátozó intézkedéseinek fenntartása, megerősítése és esetleges enyhítése Oroszország hozzáállásától és a minszki megállapodások végrehajtásától függ; hangsúlyozza, hogy a katonai megoldás kizárt ennek vagy a közös szomszédságban felmerülő egyéb konfliktusnak az esetében; hasonló helyzetekben alkalmazott modellek alkalmazását javasolja az elfoglalt területek jogi és alkotmányos rendbe való, nemzetközi segítséggel végrehajtott békés reintegrációja tekintetében;
15. felhívja az ukrán hatóságokat, hogy érjenek el kézzelfogható előrehaladást a társulási megállapodás végrehajtása terén, és a háborús erőfeszítések ellenére határozott lépésekkel hajtsák végre a nagyratörő, ám régóta esedékes reformokat; hangsúlyozza, hogy erősíteni kell a jogállamiságot, fel kell számolni a korrupciót és haladni kell a kulcsfontosságú alkotmányos, igazságszolgáltatási, szociális és gazdasági reformokkal;
16. határozottan elítéli az ukrán városokban végrehajtott terrorcselekmények számának emelkedését, beleértve a 2015. február 22-én, Harkovban az Euromajdan-tüntetések –melyek során civileket lőttek le – első évfordulója alkalmából rendezett békés tüntetésen elkövetett cselekményt;
17. támogatja a Malaysian Airlines MH17-es számú járata tragikus lelövése körülményeinek nemzetközi, független kivizsgálását, és sürgeti valamennyi felet, hogy mutassanak tényleges hajlandóságot az együttműködésre, és biztosítsák az MH17 becsapódási helyszínének biztonságos és korlátozásoktól mentes megközelítését, valamint a vizsgálatot esetlegesen előmozdító és az elkövetők bíróság elé állítását elősegítő összes vonatkozó forráshoz való hozzáférést; hangsúlyozza, hogy e háborús bűncselekmény elkövetői nem kaphatnak amnesztiát.

IV

(Tájékoztatások)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

EURONEST PARLAMENTI KÖZGYŰLÉS

ELJÁRÁSI SZABÁLYZAT

a 2011. május 3-án, Brüsszelben elfogadottaknak és a 2012. április 3-án, Bakuban, a 2013. május 29-én, Brüsszelben és a 2015. március 18-án Jerevánban módosítottaknak megfelelően

(2015/C 315/07)

1. cikk

Jogi természet és célkitűzések

- (1) Az EURONEST Parlamenti Közgyűlés az Európai Unió és kelet-európai partnereinek parlamenti intézménye, amelyre elviekben alkalmazható az Európai Unióról szóló szerződés 49. cikke, és amely kölcsönös érdekeken és kötelezettségvállalásokon, valamint a differenciálás, a megosztott szerep- és felelősségvállalás elvén alapul.
- (2) Az EURONEST Parlamenti Közgyűlés az Európai Unió és a kelet-európai partnerek közötti politikai társulás és további gazdasági integráció felgyorsításához szükséges feltételeket elősegítő parlamenti fórum. A partnerség parlamenti konzultációjáért, felügyeletéért és nyomon követéséért felelős intézményként hozzájárul a keleti partnerség erősítéséhez, fejlesztéséhez és ismertségének javításához.
- (3) Az EURONEST Parlamenti Közgyűlésben való részvétel önkéntes, amennyiben teljesülnek az alapító okiratban megállapított tagsági feltételek, és az EURONEST Parlamenti Közgyűlést mindenkor az integráció és a nyitottság szelleme jellemzi.
- (4) Az EURONEST Parlamenti Közgyűlés támogatja, előmozdítja és gyakorlati szempontból megszilárdítja a keleti partnerséget azáltal, hogy foglalkozik annak négy tematikus platformjával, nevezetesen:
- a) az alapvető értékekhez, köztük a demokráciához, a jogállamisághoz, az emberi jogok és az alapvető szabadságok tiszteletben tartásához kapcsolódó kérdések, valamint a piacgazdasággal, a fenntartható fejlődéssel és a felelősségteljes kormányzással kapcsolatos kérdések;
 - b) szorosabb gazdasági integráció az EU és kelet-európai partnerei között, támogatva a kelet-európai partnerek társadalmi-gazdasági reformjait, valamint a kereskedelem és a beruházások liberalizációját, ami elvezet az uniós jogszabályokkal és szabványokkal való konvergenciához, az elmélyült és átfogó szabadkereskedelmi térségek hálózatának létrehozása céljából;
 - c) kölcsönös energiatámogatás és biztonsági mechanizmusok, valamint a kelet-európai partnerek energiapolitikáinak és jogszabályainak harmonizációja;
 - d) az emberek közötti kapcsolatok előmozdítása, valamint az Európai Unió és a kelet-európai partnerek állampolgárai – különösen a fiatalok – közötti párbeszéd elősegítése; a kulturális együttműködés és a kultúrák közötti párbeszéd előmozdítása, továbbá az oktatás, a kutatás, valamint az információs és médiatársadalom fejlődésének támogatása.

2. cikk

Összetétel

(1) Az EURONEST Parlamenti Közgyűlés közös parlamenti közgyűlés, amely a következőképpen tevődik össze:

a) az Európai Parlament 60 tagja;

b) minden egyes részt vevő kelet-európai partner parlamentjéből 10 tag.

(2) Az EURONEST Parlamenti Közgyűlés képviselőit, azaz az Európai Parlament és a kelet-európai partnerek nemzeti parlamentjei által delegált képviselőket az Európai Parlament és a kelet-európai partnerek parlamentjei által meghatározott eljárásokkal összhangban jelölik ki oly módon, hogy az összetétel lehetőség szerint tükrözze a képviselt különböző képviselőcsoportokat és küldöttségeket. Ugyanezen eljárásoknak megfelelően minden részt vevő parlament dönthet az EURONEST Parlamenti Közgyűlésbe delegált pótképviselők kijelöléséről is.

(3) Az EURONEST Parlamenti Közgyűlés a két ága által létrehozott parlamenti küldöttségek alapján szerveződik. A képviselők saját politikai hovatartozásuk keretében is szerveződhetnek az EURONEST Parlamenti Közgyűlésben.

(4) A részt vevő parlamentek támogatják a nemek egyenlő részvételét az EURONEST Parlamenti Közgyűlésben és annak szerveiben.

(5) Az EURONEST Parlamenti Közgyűlés biztosítja, hogy a politikai hovatartozások aránya és a képviselők nemzetisége tekintetében valamennyi szervének összetétele kiegyensúlyozott legyen.

(6) A betöltetlen helyek minden esetben rendelkezésre állnak azon parlamentek számára, amelyeknek kiosztották őket.

3. cikk

Felelősségi körök

Az EURONEST Parlamenti Közgyűlés a parlamenti vita, konzultáció, felügyelet és nyomon követés fóruma a keleti partnerséghez kapcsolódó valamennyi kérdésben. E célból az EURONEST Parlamenti Közgyűlés felhatalmazással rendelkezik többek között arra, hogy a keleti partnerség csúcstalálkozóhoz, valamint a keleti partnerség fejlesztése iránt elkötelezett intézményekhez és miniszteri konferenciákhoz, illetve az Európai Unióhoz és a kelet-európai partnerek intézményeihez címzett állásfoglalásokat, ajánlásokat és véleményeket fogadjon el. Hasonlóképpen felel azért, hogy a csúcstalálkozó vagy a miniszteri konferenciák felkérésére jelentéseket és javaslatokat dolgozzon ki a partnerség különböző tevékenységi köreivel kapcsolatos egyedi intézkedések elfogadása céljából.

4. cikk

Elnöki testület és elnökség

(1) Az EURONEST Parlamenti Közgyűlés két ága tagjainak köréből megválasztja az elnökséget, amely két egyenlő jogállású társelnökből (egy-egy társelnök az EURONEST Parlamenti Közgyűlés két ágából) és több alelnökből áll (egy-egy alelnök – a mindenkori társelnök országa kivételével – minden egyes részt vevő kelet-európai partner képviselőjében és azonos számú alelnök az Európai Parlamentből). A választási eljárásokról és a hivatali időről az egyes ágak külön döntenek.

(2) Az elnökség azon tagját, aki nem tud részt venni az elnökség soron következő ülésén, az EURONEST Parlamenti Közgyűlés azon tagja helyettesítheti, aki az Európai Parlament azonos képviselőcsoportjához vagy ugyanazon kelet-európai partner küldöttségéhez tartozik. A társelnököket az ülést megelőzően írásban tájékoztatni kell a helyettesítésről. A társelnök helyettesítésekor a helyettes kizárólag a társelnököt az elnökség tagjaként megillető hatásköröket gyakorolja, a társelnöki hatásköröket nem.

(3) Az elnökség felel az EURONEST Parlamenti Közgyűlés munkájának koordinálásáért, tevékenységeinek, állásfoglalásainak és ajánlásainak nyomon követéséért, valamint a keleti partnerség csúcstalálkozóhoz, a miniszteri konferenciákhoz, a magas rangú tisztviselők és nagykövetek csoportjaihoz, illetve a civil társadalom képviselőihez és más testületekhez fűződő kapcsolatok kialakításáért. A Közgyűlést a többi intézmény irányába az elnökség képviseli.

(4) Az elnökség a társelnökök kezdeményezésére évente legalább kétszer ülésezik, és az egyik ülés egybeesik az EURONEST Parlamenti Közgyűlés plenáris ülésével. Az elnökség akkor határozatképes, ha a kelet-európai partnerek képviselőinek legalább fele és az Európai Parlament képviselőinek legalább fele jelen van.

(5) Az elnökség állítja össze az EURONEST Parlamenti Közgyűlés napirendtervezetét, valamint eljárásokat határoz meg a Közgyűlés működésére vonatkozóan.

(6) Az elnökség feladatkörébe tartoznak az állandó bizottságok és munkacsoportok összetételével és hatásköreivel kapcsolatos kérdések. Egyúttal az elnökség felelős azért, hogy engedélyezze a bizottságok számára jelentéseket, valamint állásfoglalásra és ajánlásokra irányuló indítványok kidolgozását. Az elnökség különböző ügyeket a bizottságok elé is terjeszthet megvizsgálásra, amelyek jelentéseket dolgozhatnak ki egy adott témában.

(7) Az elnökség határozatait a jelen levő képviselők kétharmados többségével fogadja el. Ha az elnökség valamely kelet-európai partner küldöttséget képviselő tagja vagy helyettes tagja küldöttsége nevében kijelenti, hogy az elnökség által elfogadandó határozat hatást gyakorolna országa alapvető érdekeire, és ennek alátámasztására a sérelmet bemutató írásbeli magyarázatot nyújt be, az elfogadáshoz az elnökség tagjai közötti konszenzus szükséges. Ez a lehetőség csak kivételes esetekben és kizárólag akkor alkalmazható, ha a javasolt határozat különösen befolyásolja az adott nemzet fennmaradását, biztonságát és életképességét, valamint kizárólag a határozat azon részére vonatkozhat, amely hatást gyakorolna az érintett kelet-európai partnerország alapvető érdekeire. E lehetőség semmiképpen sem használható fel oly módon, hogy megakadályozza az elnökséget a teljes határozat vagy a technikai és eljárási jellegű határozatok elfogadásában.

(8) Ha a jelen levő képviselők határozatképességének vagy a kétharmados többséghez szükséges szavazatok számának kiszámításakor a kapott eredmény nem egész szám, azt felfelé kell kerekíteni.

5. cikk

Kapcsolatok a keleti partnerség csúcstalálkozóval, a Miniszterek Tanácsával, az Európai Bizottsággal és a miniszteri konferenciákkal

(1) Az elnökség valamennyi területen szorosabb kötelékeket hoz létre a keleti partnerség intézményeivel és szerveivel, valamint a keleti partnerség szervezeteivel. Ezen együttműködés gyakorlati szabályait adott esetben a megfelelő egyetértési megállapodásokban és jegyzőkönyvekben rögzítik.

(2) A keleti partnerség csúcstalálkozója, a Miniszterek Tanácsa, az Európai Bizottság, valamint a keleti partnerség fejlesztése és megszilárdítása mellett elkötelezett miniszteri konferenciák képviselői meghívást kapnak az elnökségtől arra, hogy részt vegyenek az EURONEST Parlamenti Közgyűlés és szerveinek ülésszakain és ülésein.

6. cikk

Megfigyelők

(1) Az elnökség javaslata alapján az EURONEST Parlamenti Közgyűlés engedélyezheti az EU-trojka parlamentjeinek képviselői számára a megfigyelőként való részvételt az EURONEST Parlamenti Közgyűlés ülésén.

(2) Az elnökség eseti alapon meghívhatja más intézmények és testületek képviselőit, valamint egyéb személyeket is az EURONEST Parlamenti Közgyűlés, valamint a bizottságok és munkacsoportok ülésszakain és ülésein való részvételre.

7. cikk

Az EURONEST Parlamenti Közgyűlés plenáris ülései

(1) Az EURONEST Parlamenti Közgyűlést társelnökei hívják össze, és az általános elvként évente egyszer ülésezik, felváltva az egyik kelet-európai partnerországban és az Európai Parlament épületeiben, az Európai Parlament valamelyik munkahelyszínén. Az ülésekre az Európai Parlament, illetve az ülésnek otthont adó kelet-európai partner parlamentjének meghívására kerül sor.

(2) Az elnökség felkérésére a társelnökök összehívhatják az EURONEST Parlamenti Közgyűlés rendkívüli ülését.

(3) Az EURONEST Parlamenti Közgyűlés első ülését az Európai Parlament elnöke vagy az ülésnek otthont adó kelet-európai partner parlamentjének elnöke nyitja meg.

8. cikk

Elnöklés az üléseken

(1) A társelnökök együttesen döntenek arról, hogy melyikük elnököljön az EURONEST Parlamenti Közgyűlés egyes ülésein. Bármelyik társelnök dönthet úgy, hogy az ülés közben a helyét egy másik társelnök vagy alelnök vegye át.

(2) Az elnök nyitja meg, napolja el és rekeszti be az üléseket. Az elnök biztosítja az eljárási szabályzat betartását, fenntartja a rendet, megadja a szót a felszólalóknak, korlátozza a felszólalási időt, szavazásra bocsátja az ügyeket és bejelenti a szavazás eredményét.

(3) Az elnök dönt azokról az ügyekről, amelyek az ülések során merülnek fel, ideértve azokat is, amelyekről az eljárási szabályzat nem rendelkezik. Szükség esetén konzultál az elnökséggel.

(4) Az elnök csak a téma bevezetésekor vagy a felszólalók rendreutasításakor szólalhat fel a vitában. Amennyiben részt kíván venni a vitában, le kell mondania az elnöklésről egy másik társelnök vagy alelnök javára.

9. cikk

Napirend

(1) A társelnökök jóváhagyás céljából benyújtják az EURONEST Parlamenti Közgyűlésnek a plenáris ülés elnökség által készített napirendtervezetét.

(2) Az egyes plenáris ülések napirendtervezete két témakategóriát tartalmaz:

a) az állandó bizottságok által benyújtott jelentések; ezekből ülésenként és bizottságonként főszabály szerint egy lehet. Az állásfoglalásra irányuló indítványokat, amelyek jelentésben is szerepelhetnek, négy héttel az ülészak megnyitását megelőzően kell előterjeszteni. Az állásfoglalásra irányuló indítványok maximális hosszát az eljárási szabályzat II. melléklete tartalmazza. Az elnökség a bizottságok társelnökeinek kérésére és az előkészületi munkák állásától függően megállapíthatja, hogy ülészakonként hány jelentésről szavaznak;

b) az állandó bizottságok által javasolt vagy maga az elnökség által benyújtott sürgős témák; sürgős témákat csak rendkívüli esetekben vesznek fel a napirendre, számuk pedig ülésenként nem haladhatja meg a hármat.

(3) Az EURONEST Parlamenti Közgyűlés legalább két küldöttségéből vagy az Európai Parlament egy képviselőcsoportjától érkező legalább 10 képviselő állásfoglalásra irányuló indítványt terjeszthet elő sürgős témában. A sürgős témákról szóló állásfoglalási indítványokat kizárólag az adott ülés napirendjén szereplő „Sürgős témák” keretében kell tárgyalni, terjedelmük pedig nem haladhatja meg az 1 000 szót. A sürgős témákról szóló állásfoglalási indítványokat 48 órával azon ülést megelőzően kell előterjeszteni, amelyen megvitatásukra és a kapcsolódó szavazásra sor kerül.

(4) A sürgős témákról szóló állásfoglalásra irányuló indítványokat az elnökségnek kell benyújtani, amely ellenőrzi, hogy minden egyes indítvány teljesíti-e a (3) bekezdésben foglalt kritériumokat, felvették-e a napirendre és rendelkezésre áll-e az EURONEST Parlamenti Közgyűlés munkanyelvein. Az elnökség javaslatait az EURONEST Parlamenti Közgyűlés elé terjesztik jóváhagyásra.

10. cikk

A határozatképesség feltételei

(1) Az EURONEST Parlamenti Közgyűlés akkor határozatképes, ha a kelet-európai partnerek képviselőinek legalább egyharmada és az Európai Parlament képviselőinek legalább egyharmada jelen van.

(2) A szavazók számától függetlenül minden szavazat érvényes, kivéve, ha az elnök legalább 15 jelen levő képviselő szavazást megelőző kérelmére a szavazás során megállapítja, hogy a határozatképesség nem áll fenn. Ha a szavazás során a határozatképesség nem áll fenn, a szavazást a következő ülés napirendjére kell kitűzni.

11. cikk

Ülésrend

(1) Minden képviselő név szerinti ábécé sorrendben, állampolgárságától függetlenül foglal helyet. A Közgyűlés elnöksége az első sorokban foglal helyet.

(2) A keleti partnerség csúcstalálkozó, a Miniszterek Tanácsa, az Európai Bizottság és a miniszteri konferenciák képviselői, a megfigyelők és a vendégek a képviselőktől külön foglalnak helyet.

12. cikk

Hivatalos nyelvek és munkanyelvek

(1) Az EURONEST Parlamenti Közgyűlés hivatalos nyelvei az Európai Unió és a kelet-európai partnerek hivatalos nyelvei. A Közgyűlés munkanyelvei az angol, a német, a francia és az orosz. Az annak biztosítását szolgáló nyelvi támogatást, hogy az EURONEST Parlamenti Közgyűlés minden képviselője teljes mértékben részt vehessen annak munkájában, minden munkahelyen az Európai Parlament nyújthatja, az üléseknek otthont adó parlament jóváhagyása mellett.

(2) Az ülésnek otthont adó parlament a munkanyelveken, és lehetőség szerint az összes hivatalos nyelven az EURONEST Parlamenti Közgyűlés képviselőinek rendelkezésére bocsátja a munkadokumentumokat.

(3) Elviekben lehetőség szerint minden képviselő felszólalhat az EURONEST Parlamenti Közgyűlés egyik hivatalos nyelvén a vitákban. A felszólalások tolmácsolása az EURONEST Parlamenti Közgyűlés munkanyelveire történik, valamint – csak abban az esetben, ha ez az Európai Parlament Többnyelvűségi Magatartási Kódexe alapján lehetséges – az Európai Unió vonatkozó hivatalos nyelveire is, amennyiben az EURONEST Parlamenti Közgyűlés üléseit az Európai Parlament munkahelyszínein tartják.

(4) A bizottságok és adott esetben a munkacsoportok üléseit, valamint a meghallgatásokat a munkanyelveken tartják, az eljárási szabályzatban említett lehetőségek sérelme nélkül.

(5) Az EURONEST Parlamenti Közgyűlés által elfogadott szövegeket az Európai Unió valamennyi hivatalos nyelvén közzéteszik az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, a kelet-európai partnerek parlamentjei pedig saját hivatalos nyelvükön, az általuk megfelelőnek tartott formában.

13. cikk

A viták nyilvános jellege

Az EURONEST Parlamenti Közgyűlés ülései nyilvánosak, kivéve, ha arról másként határoznak.

14. cikk

Felszólaláshoz való jog

(1) Az EURONEST Parlamenti Közgyűlés képviselői akkor szólalhatnak fel, amikor erre az elnök felhívja őket.

(2) A keleti partnerség csúcstalálkozó, a Miniszterek Tanácsa, az Európai Bizottság, valamint a miniszteri konferenciák és megfigyelők képviselői az elnök engedélye alapján kapnak szót.

(3) Ha a felszólaló eltér a tárgytól, az elnök rendreutasítja a felszólalót. Ha a felszólaló nem változtatja meg magatartását, az elnök az általa megfelelőnek tartott időtartamra eltilthatja a felszólalót a felszólalástól.

15. cikk

Ügyrendi javaslatok

(1) Bármely képviselő előterjeszthet ügyrendi javaslatot vagy tehet eljárási indítványt, és ez a képviselő elsőbbségi, legfeljebb két percig terjedő felszólalási joggal rendelkezik.

- (2) Kérésre az elnök egy felszólalónak szót adhat, aki állást foglalhat az eljárási indítvánnyal szemben, és legfeljebb két percig beszélhet.
- (3) További felszólalók meghallgatására nem kerül sor.
- (4) Az elnök ismerteti az ügyrendi kérdésről vagy az eljárási indítványról szóló határozatát. Szükség esetén konzultál az elnökséggel.

16. cikk

Szavazati jogok és szavazási eljárás

- (1) Minden képviselő egy, személyes, át nem ruházható szavazattal rendelkezik.
- (2) Az EURONEST Parlamenti Közgyűlés elektronikusan szavaz. Ha elektronikus szavazásra nincs lehetőség, az EURONEST Parlamenti Közgyűlés kézfeltartással szavaz. Ha a kézfeltartással történő szavazás eredménye kétséges, új, színes kártyákkal történő szavazásra kerül sor.
- (3) A szavazatok összeszámlálását a szavazatszámoló bizottság végzi, amely az EURONEST Parlamenti Közgyűlés két ága titkárságainak képviselőiből egyenlő arányban áll össze. A szavazatszámoló bizottságot az ülések kezdete előtt az elnökség jelöli ki, és a bizottság közvetlenül a társelnököknek jelenti a szavazatszámolás eredményét.
- (4) Az EURONEST Parlamenti Közgyűlés titkos szavazásról dönthet, ha a Közgyűlés legalább 15 képviselője a szavazást megelőző napon délután hat óráig írásban ilyen irányú kérelmet nyújt be.
- (5) Az EURONEST Parlamenti Közgyűlés határozatait a szavazáson részt vevő képviselők egyszerű többségével hozza meg. Ha a szavazás kezdete előtt az Európai Parlament legalább két képviselőcsoportjához vagy az EURONEST Parlamenti Közgyűlés kelet-európai partnerekből álló ágának legalább két küldöttségéhez tartozó képviselőknek legalább az egytizede kérelmet nyújt be arra vonatkozóan, hogy a két ág külön szavazzon, ez esetben olyan szavazásra kerül sor, amelynek keretében a kelet-európai partnerekből álló ág képviselői és az európai parlamenti ág képviselői külön, de egyidejűleg szavaznak ⁽¹⁾. A szóban forgó szöveg csak akkor tekinthető elfogadottnak, ha a külön leadott szavazatok alapján mindkét ág kétharmados többséggel támogatja.
- (6) Az Európai Parlament bármely képviselőcsoportja vagy az EURONEST Parlamenti Közgyűlés legalább 5 képviselője részenkénti szavazást kérhet, ha a szavazásra bocsátandó szöveg több rendelkezést tartalmaz, vagy több pontra vonatkozik, illetve több, önálló értelemmel és/vagy normatív értékkel bíró részre osztható. Ha a társelnökök más határidőt nem határoznak meg, a kérelmet a szavazást megelőző nap 18.00 óráig írásban kell benyújtani a társelnökökhöz.

17. cikk

Az EURONEST Parlamenti Közgyűlés állásfoglalásai és ajánlásai

- (1) Az EURONEST Parlamenti Közgyűlés állásfoglalásokat és ajánlásokat fogadhat el a keleti partnerség csúcstalálkozóhoz, valamint a keleti partnerség erősítése mellett elkötelezett szervezetekhez, csoportokhoz és miniszteri konferenciákhoz címezve, illetve az Európai Unióhoz és a kelet-európai partnerintézményekhez címezve, a partnerség különböző szempontjaihoz kapcsolódó ügyekben.
- (2) Az EURONEST Parlamenti Közgyűlés szavaz az állandó bizottságok által benyújtott jelentésekbe foglalt állásfoglalásra irányuló indítványokról.
- (3) Az EURONEST Parlamenti Közgyűlés adott esetben a sürgős témákkal foglalkozó állásfoglalásra irányuló indítványokról is szavaz.

⁽¹⁾ Az EURONEST Parlamenti Közgyűlés eljárási szabályzattal foglalkozó munkacsoportjának javaslata alapján – amelyet az EURONEST Parlamenti Közgyűlés Elnöksége 2015. március 17-i ülésén támogatott – az elektronikus berendezés használatának lehetővé tétele érdekében a két ág külön-külön szavaz, de az eredményt csak akkor jelentik be, ha mindkét ág szavazása megtörtént.

(4) Az elnök adott esetben felkéri a sürgős témákról szóló hasonló állásfoglalásra irányuló indítványok szerzőit, hogy együttes állásfoglalásra irányuló indítványt dolgozzanak ki. A vita végén az EURONEST Parlamenti Közgyűlés először az egyes indítványokról és az azokhoz tartozó módosításokról szavaz. Amint együttes állásfoglalást nyújtanak be, az ugyanabban a tárgyban ugyanazon szerző által előterjesztett minden más indítvány tárgyalanná válik. Hasonlóképpen, amint együttes állásfoglalást fogadnak el, az ebben a témában született összes többi szöveg tárgyalanná válik. Amennyiben nem fogadnak el együttes állásfoglalást, a fennmaradó állásfoglalásra irányuló indítványokat előterjesztésük sorrendjében szavazásra bocsátják.

18. cikk

A keleti partnerség csúcstalálkozóhoz intézett üzenetek

Az EURONEST Parlamenti Közgyűlés elnöksége üzenetet intéz a csúcstalálkozóhoz, illetve adott esetben a keleti partnerség miniszteri üléséhez, amely az EURONEST Parlamenti Közgyűlés által elfogadott állásfoglalásokon és ajánlásokon alapul. Az üzenetet a társelnökök közösen továbbítják az adott intézményeknek.

19. cikk

Nyilatkozatok

Az elnökség sürgős eljárás keretében nyilatkozatot adhat ki a keleti partnerséghez kapcsolódó bármely kérdésben és természeti szükséghelyzet, válság vagy konfliktus kitörése esetén, amelyekkel kapcsolatban helyénvalónak vagy szükségesnek tartja a higgadtságra és/vagy az érintett felek közötti politikai tárgyalásokra, illetve az érintett személyek és országok iránti szolidaritásra irányuló intézményi felhívás közzétételét. A nyilatkozatoknak az EURONEST Parlamenti Közgyűlés által már elfogadott állásfoglalásokon és ajánlásokon kell alapulniuk, és ezeket tájékoztatás céljából lehetőség szerint minél hamarabb el kell juttatni az EURONEST Parlamenti Közgyűlés minden képviselőjének. A nyilatkozatokat a társelnökök hozzák nyilvánosságra.

20. cikk

Módosítások

(1) Az ülés során megvitatandó szövegekhez fűzött módosításokat az EURONEST Parlamenti Közgyűlés legalább 5 képviselője vagy a 2. cikk (3) bekezdése szerinti képviselőcsoport nyújthatja be. A módosítások a módosítandó szövegre vonatkoznak, és azokat írásban nyújtják be. Az elnökség ezen kritériumok alapján dönthet úgy, hogy a módosítást elfogadhatatlannak minősíti.

(2) A módosítások előterjesztésének határidejét az ülés kezdetén jelentik be.

(3) Amikor szavazásra kerül sor, a módosítások elsőbbséget élveznek azzal a szöveggel szemben, amelyre vonatkoznak.

(4) Amennyiben a szöveg ugyanazon részére vonatkozóan két vagy több módosítást terjesztenek elő, azt a módosítást bocsátják szavazásra legelőször, amelyik tartalmában a leginkább eltér az eredeti szövegtől. Csak ténybeli vagy nyelvi hibákat helyesbítő módosítás fogadható el szóban. Egyéb szóbeli módosításra nem kerülhet sor.

(5) A Közgyűlés nem vitatja meg azokat a módosításokat (a szóbeli módosításokat is beleértve), amelyekkel szemben az alapvető érdekekkel kapcsolatos kifogást emeltek.

21. cikk

Írásbeli választ igénylő kérdések

(1) Az EURONEST Parlamenti Közgyűlés bármelyik képviselője írásbeli választ igénylő kérdést tehet fel a keleti partnerség miniszteri szintű szerveinek, a csúcstalálkozó hivatalban levő elnökségének, az Európai Unió Miniszterek Tanácsának vagy az Európai Bizottságnak.

(2) E kérdéseknek a keleti partnerséghez és különösen annak négy tematikus platformjához kell kapcsolódniuk. A kérdéseket írásban kell benyújtani az elnökségnek, amely dönt azok elfogadhatóságáról, és ha elfogadhatók, továbbítja azokat az illetékes szerveknek, külön felkérve őket arra, hogy a kérdés továbbításától számított két hónapon belül arra írásbeli választ adjanak.

22. cikk

Szóbeli választ igénylő kérdések

(1) Minden ülésen az elnökség által meghatározott időpontban kérdések óráját tartanak, amikor lehetőség van kérdéseket intézni a keleti partnerség minisztériumi szerveihez, a csúcstalálkozó hivatalban levő elnökségéhez, az Európai Unió Miniszterek Tanácsához vagy az Európai Bizottsághoz, a fent említett intézmények legmagasabb szintű jelenlétének biztosítása érdekében.

(2) Az EURONEST Parlamenti Közgyűlés bármelyik képviselője egy szóbeli választ igénylő kérdést terjeszthet elő. E kérdéseknek a keleti partnerséghez és különösen annak négy tematikus platformjához kell kapcsolódniuk. Amennyiben több képviselő teszi fel ugyanazt a kérdést, csak egyet szólítanak fel, hogy tegye fel szóban a kérdést. A kérdéseket – amelyek terjedelme nem haladhatja meg a 100 szót – írásban kell benyújtani az elnökséghez, ez utóbbi által meghatározott határidőn belül. Ezek elfogadhatóságáról az elnökség határoz. Az elnökségnek elfogadhatatlannak kell nyilvánítania különösen az olyan tárgyra irányuló kérdéseket, amelyek már szerepelnek az ülés napirendjén. Az elfogadhatónak nyilvánított kérdéseket továbbítják a megfelelő intézményhez. A társelnökök határoznak a szóbeli kérdések feltevésének sorrendjéről, a kérdések szerzőit pedig tájékoztatják erről a döntésről.

(3) Az EURONEST Parlamenti Közgyűlés minden ülésen legfeljebb két órát biztosít a szóbeli választ igénylő kérdések megvitatására. Az idő hiányában megválaszolatlanul maradt kérdésekre írásbeli választ adnak, kivéve, ha a szerző visszavonja kérdését. A szóbeli választ igénylő kérdés csak akkor válaszolható meg, ha szerzője jelen van.

(4) A keleti partnerség minisztériumi szerveit, a csúcstalálkozó hivatalban levő elnökségét, az Európai Unió Miniszterek Tanácsát és az Európai Bizottságot felkéri, hogy adjon rövid választ a kérdésekre. Az EURONEST Parlamenti Közgyűlés húsz vagy több képviselőjének kérelmére a választ vita követheti. Az elnök határozza meg az e vitára rendelkezésre álló időt.

23. cikk

Az EURONEST Parlamenti Közgyűlés véleményének kikérése

A keleti partnerség csúcstalálkozó, a miniszteri konferenciák, az Európai Bizottság vagy más megfelelő uniós vagy keleti partnerségi intézmény kérésére az EURONEST Parlamenti Közgyűlés az elnökség ajánlására véleményeket és javaslatokat dolgozhat ki a keleti partnerség különböző tevékenységi területeire vonatkozó egyedi intézkedések elfogadása céljából. Ezekben az esetekben a kérelmet az elnökséghez kell benyújtani, amely az ügyet ajánlással kísérve az EURONEST Parlamenti Közgyűlés elé terjeszti.

24. cikk

Az ülések jegyzőkönyve

A plenáris ülések, valamint az elnökség, az állandó bizottságok és a munkacsoportok üléseinek jegyzőkönyvtervezeteit a jelenléti ívekkel és az elfogadott határozatok szövegeivel együtt az üléseknek otthont adó küldöttség titkársága készíti és őrzi. E jegyzőkönyvtervezetek elkészültét követően a többi küldöttség megkapja azok másolatát.

25. cikk

Állandó bizottságok

(1) A keleti partnerség meghatározott szempontjainak mélyebb vizsgálata érdekében az EURONEST Parlamenti Közgyűlés létrehozta a következő négy állandó bizottságot:

- a politikai és emberi jogi kérdésekkel, valamint a demokráciával foglalkozó bizottság,
- a gazdasági integrációval, valamint a jogszabályok közelítésével és az uniós politikákhoz való közelítéssel foglalkozó bizottság,
- az energiabiztonsággal foglalkozó bizottság,
- a szociális kérdésekkel, oktatással, kultúrával és civil társadalommal foglalkozó bizottság.

(2) Az EURONEST Parlamenti Közgyűlés működésére vonatkozó általános rendelkezésekkel összhangban az állandó bizottságok a Közgyűlés képviselőiből állnak a 2. cikknek megfelelően, és szigorúan közösen eljárva működnek. A hatásköröket, a felelősségi köröket, a tagságot és az állandó bizottságok eljárásait az I. melléklet állapítja meg.

- (3) Az állandó bizottságok eljárási szabályzatait az elnökség javaslatára az EURONEST Parlamenti Közgyűlés fogadja el.

26. cikk

Ideiglenes bizottságok és nyomon követéssel foglalkozó bizottságok

Az EURONEST Parlamenti Közgyűlés az elnökség vagy a Közgyűlés – legalább a kelet-európai partnerekből álló ág egyharmadát, valamint az európai parlamenti ág egyharmadát alkotó – képviselőinek javaslatára bármikor létrehozhat ideiglenes vagy nyomon követéssel foglalkozó bizottságokat, és amikor azok létrehozásáról dönt, meghatározza felelősségi körüket, összetételüket és megbízásukat. Egyidejűleg legfeljebb két ilyen bizottság működhet. A nyomon követéssel foglalkozó bizottságoknak egy éven belül be kell fejezniük munkájukat, különleges esetben ez a határidő további hat hónapra meghosszabbítható.

27. cikk

Munkacsoportok és meghallgatások

(1) Az elnökség határozhat úgy, hogy munkacsoportokat hoz létre a keleti partnerség meghatározott szempontjait illetően, vagy – a költségvetési megszorításokra is figyelemmel – tényfeltáró küldöttségeket indít a kelet-európai partnerekhez, illetve az Európai Unió országaiba vagy nemzetközi szervezetekhez. Minden esetben az elnökség dönt ezek megszervezéséről, felelősségi köréről és összetételéről. A munkacsoportokat vagy küldöttségeket utasíthatják, hogy készítsenek jelentéseket és állásfoglalásra irányuló indítványokat, illetve az EURONEST Parlamenti Közgyűlésnek címezve dolgozzanak ki ajánlásokat. A létrehozott munkacsoportok addig folytatják működésüket, amíg az EURONEST Parlamenti Közgyűlés másként nem határoz. A munkacsoport tagjainak száma 10 (5 tag mindkét ágból).

(2) A munkacsoportok azon tagjait, akik nem tudnak részt venni valamely ülésen, az EURONEST Parlamenti Közgyűlés azon tagjai helyettesíthetik, akik az Európai Parlament azonos képviselőcsoportjához vagy ugyanazon kelet-európai partner küldöttségéhez tartoznak. Az érintett munkacsoportok társelnökeit az ülést megelőzően írásban tájékoztatni kell a helyettesítésről.

(3) Az Európai Unió és a kelet-európai partnerek népei közötti kölcsönös megértés fokozása, valamint a stratégiai partnerség kérdéseivel kapcsolatos lakossági tudatosság növelése érdekében az EURONEST Parlamenti Közgyűlés rendszeres időközönként meghallgatásokat szervezhet. A meghallgatásokat az elnökség saját felelősségi körében szervezi meg, és azok lehetőséget biztosítanak olyan személyek meghívására, akik első kézből tudnak tájékoztatást adni az EURONEST Parlamenti Közgyűlés számára az érdeklődésre számot tartó politikai, gazdasági, társadalmi és kulturális helyzetről.

28. cikk

Kapcsolatok a parlamenti együttműködési bizottságokkal és küldöttségekkel

(1) Az EURONEST Parlamenti Közgyűlés együttműködésre kéri fel munkájában a hatályos megállapodások alapján létrehozott parlamenti együttműködési bizottságokat és küldöttségeket, valamint minden más, később létrehozott bizottságot és küldöttséget.

(2) E felkérésben szerepelhet különösen a meglévő parlamenti együttműködési bizottságoknak és küldöttségeknek az EURONEST Parlamenti Közgyűlés ülésszaka során tartott ülése.

29. cikk

A szervezés, részvétel, tolmácsolás és fordítás költségeinek finanszírozása

(1) A 12. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül az EURONEST Parlamenti Közgyűlés ülésszakának, az elnökség ülésének vagy valamelyik bizottság vagy munkacsoport ülésének otthont adó parlament felel az ülésszak vagy ülés szervezésével kapcsolatos gyakorlati intézkedésekért.

(2) Az elnökség javaslatára az EURONEST Parlamenti Közgyűlés ajánlást tehet arra vonatkozóan, hogy az EURONEST Parlamenti Közgyűlés ülésszakának, illetve valamelyik bizottság vagy munkacsoport ülésének megszervezésével kapcsolatos kiadások fedezését a többi parlament is pénzügyi hozzájárulásával segítse.

(3) A résztvevők úti-, tartózkodási és helyi utazási költségeit azon intézmény fedezi, amelynek képviselőjét ellátják.

(4) Az EURONEST Parlamenti Közgyűlés ülésszakának, az elnökség ülésének, illetve valamely bizottság vagy munkacsoport ülésének otthont adó parlament viseli a szervezéssel kapcsolatos költségeket, az alábbi bekezdésekben meghatározott feltételek mellett.

(5) Amennyiben az EURONEST Parlamenti Közgyűlés ülészakát, az elnökség ülését, illetve valamelyik bizottság vagy munkacsoport ülését az Európai Parlament munkahelyszínén tartják, az egyes ülések követelményeitől függően és az Európai Parlament Többnyelvűségi Magatartási Kódexének megfelelően az Európai Parlament – a 12. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül és saját nyelvi sokszínűségére való tekintettel – tolmácsolást biztosít az Európai Unió hivatalos nyelveire.

(6) Amennyiben az EURONEST Parlamenti Közgyűlés ülészakát, az elnökség ülését, illetve valamelyik bizottság vagy munkacsoport ülését az Európai Parlament munkahelyszínén kívül tartják, az Európai Parlament a 12. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül és saját nyelvi sokszínűségére való tekintettel csak a Közgyűlés munkanyelveire és az Európai Unió azon hivatalos nyelveire biztosítja a tolmácsolást, amelyeket az Európai Parlament képviselői használni kívánnak, az Európai Parlament Többnyelvűségi Magatartási Kódexének megfelelően.

(7) Az Európai Parlament vállalja a felelősséget az EURONEST Parlamenti Közgyűlés által elfogadott hivatalos dokumentumoknak az Európai Unió hivatalos nyelveire történő lefordításáért. Az Európai Parlament – a kelet-európai partnerek parlamentjeinek beleegyezésével és saját nyelvi sokszínűségére való tekintettel – vállalja azon dokumentumoknak az EURONEST Parlamenti Közgyűlés munkanyelveire való lefordítását is, amelyeket az EURONEST Parlamenti Közgyűlés és szervei üléseinek előkészítéseként vagy azok során dolgoztak ki. A kelet-európai partnerek parlamentjei vállalják a felelősséget az EURONEST Parlamenti Közgyűlés által elfogadott hivatalos dokumentumoknak az országuk hivatalos nyelvére történő lefordításáért.

30. cikk

Főtitkárság

(1) Az EURONEST Parlamenti Közgyűlést a Közgyűlés munkájának előkészítésében és gördülékeny lebonyolításában a titkárság segíti, amely az EURONEST Parlamenti Közgyűlés mindkét ágából kiválasztott tisztviselőkből áll.

A titkárság támogatást nyújt a plenáris ülésekhez, valamint az elnökség, a bizottságok és a munkacsoportok számára. A Közgyűlés független szakmai támogatásának biztosítása érdekében a két ág előmozdítja a szoros együttműködést és a kapacitásépítést, valamint a titkárság különböző ágai közötti kölcsönös szakmai tapasztalatcserét.

(2) A titkárság személyzetének bérezését és egyéb személyzeti kiadásait saját parlamentjük fedezi.

(3) Az EURONEST Parlamenti Közgyűlés ülészakának vagy valamely bizottsági ülésnek otthont adó parlament segítséget nyújt ezen ülészakák vagy ülések megszervezésében.

31. cikk

Az eljárási szabályzat értelmezése

A társelnökök, illetve felkérésükre az elnökség dönt az eljárási szabályzat értelmezésével kapcsolatos kérdésekben.

32. cikk

Az eljárási szabályzat módosítása

(1) Az eljárási szabályzat módosítását az elnökség javaslata alapján az EURONEST Parlamenti Közgyűlés fogadja el.

(2) A módosításokat a jelen levő képviselők kétharmados többségével kell elfogadni. Ha a szavazás kezdete előtt az Európai Parlament legalább két képviselőcsoportjához vagy az EURONEST Parlamenti Közgyűlés kelet-európai partnerekből álló ágának legalább két küldöttségéhez tartozó képviselőknek legalább az egytizede kérelmet nyújt be arra vonatkozóan, hogy a két ág külön szavazzon, ez esetben olyan szavazásra kerül sor, amelynek keretében a kelet-európai partnerekből álló ág képviselői és az európai parlamenti ág képviselői külön szavaznak. A szóban forgó szöveg csak akkor tekinthető elfogadottnak, ha a külön leadott szavazatok alapján mindkét ág kétharmados többséggel támogatja.

3. A szavazáskor hozott eltérő rendelkezés hiányában az eljárási szabályzat módosításai az elfogadást követő ülés első napján lépnek hatályba.

I. MELLÉKLET

HATÁSKÖRÖK, FELELŐSSÉGI KÖRÖK, TAGSÁG ÉS AZ ÁLLANDÓ BIZOTTSÁGOK ELJÁRÁSAI**1. cikk**

Négy állandó parlamenti bizottság jön létre a következő hatáskörökkel és felelősségi körökkel:

- a politikai és emberi jogi kérdésekkel, valamint a demokráciával foglalkozó bizottság,
- a gazdasági integrációval, valamint a jogszabályok közelítésével és az uniós politikákhoz való közelítéssel foglalkozó bizottság,
- az energiabiztonsággal foglalkozó bizottság,
- a szociális kérdésekkel, oktatással, kultúrával és civil társadalommal foglalkozó bizottság.

I. A politikai és emberi jogi kérdésekkel, valamint a demokráciával foglalkozó bizottság

Ez a bizottság a következőkkel kapcsolatos ügyekért felel:

1. a szilárd, demokratikus intézmények kialakítása, a kormányzáshoz kapcsolódó kérdések és a politikai pártok szerepe;
2. a politikai párbeszéd előmozdítása, többoldalú bizalomépítő intézkedések, valamint a békés konfliktusrendezéshez történő hozzájárulás;
3. más nemzeti és nemzetközi szervezetekhez és parlamenti közgyűlésekhez fűződő kapcsolatok a feladatkörébe tartozó ügyekben;
4. béke, biztonság és stabilitás;
5. választási normák, a média szabályozása és a korrupció elleni küzdelem.

II. A gazdasági integrációval, valamint a jogszabályok közelítésével és az uniós politikákhoz való közelítéssel foglalkozó bizottság

Ez a bizottság a következőkkel kapcsolatos ügyekért felel:

1. az EU és a kelet-európai partnerek közötti, valamint a harmadik országokhoz és regionális szervezetekhez fűződő gazdasági, pénzügyi és kereskedelmi kapcsolatok nyomon követése;
2. kapcsolatok az ezen a területen tevékenykedő nemzetközi szervezetekkel (különösen a Kereskedelmi Világszervezettel) és regionális szinten a gazdasági és kereskedelmi integrációt támogató szervezetekkel;
3. műszaki harmonizációs és szabványosítási intézkedések a nemzetközi jogi aktusok által szabályozott ágazatokban;
4. a partnerség finanszírozásával kapcsolatos intézkedések, beleértve az Európai Beruházási Bank eszközeinek és más ilyen típusú eszközök és mechanizmusok végrehajtásának nyomon követését;
5. szociális és humántőke-fejlesztés, szociális infrastruktúra és szolgáltatások, beleértve az egészségügyi kérdéseket is;
6. migráció és csereprogramok;
7. fenntartható fejlődés, természeti erőforrások, globális felmelegedés és energiapolitika;
8. környezeti irányítás, regionális beruházás, éghajlatváltozás;
9. a közlekedési és távközlési hálózatok kölcsönös összekapcsolásának elősegítése;
10. a szabályozási környezet harmonizálása;
11. határokon átnyúló együttműködés.

III. Az energiabiztonsággal foglalkozó bizottság

Ez a bizottság a következőkkel kapcsolatos ügyekért felel:

1. a kölcsönös energiatámogatási és -biztonsági mechanizmusok fejlesztésének és megvalósításának nyomon követése;
2. az energiabiztonságot és az energiaváltságra való felkészülést szolgáló kapcsolatok erősítése;
3. az energiabiztonsági munkacsoport munkájának támogatása;
4. a partnerek energiapolitikai és energiaügyi jogszabályai közötti harmonizáció, valamint az ellátási és tranzitútvonalak diverzifikációjának nyomon követése;
5. az összekapcsolt és diverzifikált energiapiac létrehozásának támogatása.

IV. A szociális kérdésekkel, oktatással, kultúrával és civil társadalommal foglalkozó bizottság

Ez a bizottság a következőkkel kapcsolatos ügyekért felel:

1. a kultúra és az oktatás terén folytatott együttműködés támogatása, valamint kapcsolatok az ezen a területen működő nemzetközi szervezetekkel és hivatalokkal;
2. az ifjúsággal és a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos kérdések;
3. az információs társadalom fejlődésének és a média szerepének nyomon követése;
4. az oktatás, nyelvtanulás, ifjúság és kutatás terén folytatott együttműködés támogatása;
5. kapcsolatok a civil társadalom fórumával, valamint az EU és a kelet-európai partnerek nem kormányzati szervezeteivel;
6. a kulturális együttműködés és a kultúrák közötti párbeszéd előmozdítása.

2. cikk

(1) Mindegyik állandó bizottság legfeljebb 30 tagból áll, akik lehetőség szerint egyenlő számban érkeznek az Euronest Parlamenti Közgyűlés mindkét ágából és tükrözik a Közgyűlés összetételét. Az állandó bizottságok méretéről és összetételéről az elnökség javaslatára az Euronest Parlamenti Közgyűlés dönt.

(2) Az Euronest Parlamenti Közgyűlés minden tagja jogosult arra, hogy az egyik állandó bizottság tagja legyen. Kivételes esetben egy képviselő lehet két állandó bizottság tagja is.

(3) A képviselőket az egyes parlamentek által meghatározott eljárással összhangban nevezik ki oly módon, hogy az összetétel lehetőség szerint minél pontosabban tükrözze az Európai Parlamentben, illetve a kelet-európai partnerágban képviselt különböző képviselőcsoportokat és küldöttségeket.

3. cikk

(1) A bizottságok saját tagjaik közül elnökséget választanak, amely két egyenlő jogállású társelnökből (egy-egy társelnök az Euronest Parlamenti Közgyűlés két ágából) és négy alelnökből (két-két alelnök az Euronest Parlamenti Közgyűlés két ágából) áll, akiknek választási eljárásairól és hivatali idejéről az egyes ágak döntenek.

(2) A két társelnök közösen dönt arról, hogy melyikük elnököl a bizottság egyes ülésein.

(3) A bizottságok előadókat jelölhetnek ki, hogy megvizsgáljanak a hatáskörükbe tartozó konkrét kérdéseket, és az elnökség felhatalmazása mellett az eljárási szabályzattal összhangban kidolgozzák az Euronest Parlamenti Közgyűlésnek benyújtandó jelentéseket.

(4) Az állandó bizottságok jelentés készítése nélkül is megvitathatják napirendi pontjaikat, és írásban értesíthetik az elnökséget arról, hogy a szóban forgó napirendi pontokat megvitatták.

(5) A bizottságok beszámolnak az Euronest Parlamenti Közgyűlésnek tevékenységükről.

4. cikk

- (1) A bizottságok évente legfeljebb kétszer, a társelnökök összehívására üléseznek. Az egyik ülést az EURONEST Parlamenti Közgyűlés ülészaka alatt kell megtartani.
 - (2) A bizottságban való megvitatás céljából bármelyik képviselő módosítást terjeszthet elő.
 - (3) Eljárásjogi szempontból a bizottságok üléseire az EURONEST Parlamenti Közgyűlés eljárási szabályzatát kell értelemszerűen alkalmazni, különösen azt a rendelkezést, amely alapján a bizottság akkor határozatképes, ha mindkét ágból a képviselők legalább egyharmada jelen van.
 - (4) Valamennyi ülés nyilvános, kivéve, ha egy bizottság másként határoz.
-

II. MELLÉKLET

A SZÖVEGEK HOSSZA

A következő mennyiségi korlátozások alkalmazandók a fordítás és sokszorosítás céljából benyújtott szövegekre:

- munkacsoportok üléseinek és tényfeltáró küldöttségeknek az indokolásai, előkészítő munkadokumentumai és jegyzőkönyvei: 6 oldal.
- jelentésekbe foglalt és sürgős témáról szóló állásfoglalásra irányuló indítványok: 4 oldal, beleértve a preambulumbekzrdéseket, de bevezető hivatkozások nélkül.

Egy oldal 1 500 nyomtatott karakterből áll, szóközök nélkül.

E melléklet az elnökség döntésével módosítható.

Az EURONEST Parlamenti Közgyűlés állandó bizottságainak az Euronest Parlamenti Közgyűlés által 2011. május 3-án elfogadott és 2013. május 29-én Brüsszelben, és 2015. március 18-án Jerevánban módosított

ELJÁRÁSI SZABÁLYZATA

(2015/C 315/08)

Az EURONEST Parlamenti Közgyűlés eljárási szabályzata 25. cikke (3) bekezdésének alapján és figyelembe véve az Elnökség javaslatát, az EURONEST Parlamenti Közgyűlés ezennel elfogadja állandó bizottságainak eljárási szabályzatát.

1. cikk

Alkalmazási kör

(1) Az állandó bizottságok eljárási szabályzata rögzíti a közös munkamódszereket az EURONEST Parlamenti Közgyűlés négy állandó bizottsága számára, melyek a következők:

- a politikai és emberi jogi kérdésekkel, valamint a demokráciával foglalkozó bizottság,
- a gazdasági integrációval, valamint a jogszabályok közelítésével és az uniós politikákhoz való közelítéssel foglalkozó bizottság,
- az energiabiztonsággal foglalkozó bizottság,
- a szociális kérdésekkel, oktatással, kultúrával és civil társadalommal foglalkozó bizottság.

(2) Az EURONEST Parlamenti Közgyűlés eljárási szabályzatát a bizottságok ülései esetében is hasonlóképpen alkalmazni kell, az állandó bizottságok eljárási szabályzatának sérelme nélkül.

2. cikk

Összetétel

(1) Az egyes bizottságok legfeljebb 30 főből állnak, az alábbiaknak megfelelően:

- az Európai Parlament 15 tagja,
- a részt vevő kelet-európai partner parlamentek 15 képviselője ⁽¹⁾.

Az összetétel tükrözi az EURONEST Parlamenti Közgyűlés összetételét.

(2) Az EURONEST Parlamenti Közgyűlés minden tagja jogosult arra, hogy az egyik állandó bizottság tagja legyen. Kivételes esetben egy képviselő lehet két állandó bizottság tagja is.

(3) A képviselőket az egyes parlamentek által meghatározott eljárással összhangban nevezik ki oly módon, hogy az összetétel lehetőség szerint minél pontosabban tükrözze az Európai Parlamentben, illetve a kelet-európai partnerágban képviselt különböző képviselőcsoportokat és küldöttségeket.

(4) A bizottságok méretéről és összetételéről az elnökség javaslatára az EURONEST Parlamenti Közgyűlés dönt.

3. cikk

Elnök és elnökség

(1) Az egyes bizottságok tagjaik sorából elnökséget választanak, melyet (a két ág képviselőjében) két – egyenlő státusú – társelnök és négy (a két ág képviselőjében két-két) alelnök alkot, akikkel kapcsolatban a választási eljárásról és hivatali idejükről az egyes ágak külön-külön határoznak.

(2) A két társelnök közösen dönt arról, hogy melyikük elnököl a bizottság egyes ülésein.

⁽¹⁾ További kelet-európai parlamentek (Belarusz) csatlakozása esetén a helyek újraosztásra kerülnek a kelet-európai partnerek között.

4. cikk

Póttagok

- (1) A bizottság ülésén megjelenni nem tudó teljes jogú tagot a Közgyűlés ugyanazon ága képviselőjében – a két képviselő közötti megállapodás alapján – póttag képviselheti. Az ülés megkezdése előtt az elnököt tájékoztatni kell a helyettesítésről.
- (2) A bizottságban a póttag ugyanazon jogokat élvezi és ugyanazon kötelezettségek vonatkoznak rá, mint a teljes jogú tagra.

5. cikk

Ülések

- (1) A bizottságok évente legfeljebb kétszer, a társelnökök összehívására üléseznek. Az egyik ülést az EURONEST Parlamenti Közgyűlés ülészaka alatt kell megtartani.
- (2) A bizottság elnökségének javaslata alapján a társelnökök elkészítik és előterjesztik az egyes bizottsági ülések napirendjét.
- (3) A bizottságok üléseit az EURONEST Parlamenti Közgyűlés munkanyelvein kell megtartani. Valamennyi ülés nyilvános, kivéve, ha egy bizottság másként határoz.
- (4) Az elnök levezeti az ülést, gondoskodik az eljárási szabályzat betartásáról, fenntartja a rendet, megadja a szót a felszólalóknak, lezárja a vitákat, szavazásra bocsátja az eldöntendő kérdéseket és bejelenti a szavazások eredményét.
- (5) A bizottság tagjai nem kaphatnak szót mindaddig, amíg az elnök ezt nem engedélyezi. A felszólalásokat csak ügyrendi okból lehet megszakítani. Amennyiben a felszólaló eltér a tárgytól, az elnök rendreutasítja, majd másodízben el is veheti a szót az ugyanazon tárgyról folytatott vita fennmaradó idejére.
- (6) Az elnök az ülést megzavaró bizottsági tagot rendreutasítja. Ha a zavarkeltés megismétlődik, az elnök annak okozóját az ülés fennmaradó idejére kitilthatja a teremből.
- (7) Az elnökségeik közötti megállapodás alapján két vagy több bizottság a számukra közös érdekű témák esetén együttes üléseket tarthat.

6. cikk

Jelentések és sürgős ügyek

- (1) A bizottságok a hatáskörükbe tartozó konkrét kérdések vizsgálatára előadókat jelölhetnek ki, akik az elnökség felhatalmazásával kidolgozzák az EURONEST Parlamenti Közgyűlésnek benyújtandó jelentéseket. Elvben bizottságonként és ülészakonként egy-egy ilyen jelentés készülhet. Az elnökség a bizottságok társelnökeinek kérésére és a készültési foktól függően megállapíthatja, hogy ülészakonként hány jelentést bocsát szavazásra.
- (2) Kivételes jelleggel a bizottságok javaslatot tehetnek egyes sürgős ügyeknek az EURONEST Parlamenti Közgyűlés elé terjesztésére. A sürgős ügyek száma nem haladhatja meg az Európai Parlamenti Közgyűlés eljárási szabályzata 9. cikke (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott mértéket.
- (3) Ezenkívül a bizottságok jelentés készítésének kötelezettsége nélkül megvitathatnak más, a napirendjükben szereplő témákat is, és a megvitatott kérdésekről írásban tájékoztathatják az EURONEST Parlamenti Közgyűlés Elnökségét.
- (4) A bizottságok beszámolnak az EURONEST Parlamenti Közgyűlésnek tevékenységükről.

7. cikk

Határozatképesség és szavazás

- (1) A bizottság akkor határozatképes, ha az őt alkotó ágakat képviselő tagok külön-külön legalább egyharmad arányban jelen vannak.
- (2) A szavazatok a szavazók számától függetlenül érvényesek. Mindazonáltal a bizottság bármely tagja kérheti, hogy a szavazás megejtése előtt állapítsák meg a határozatképességet. Ha egy ilyen kérelem nyomán megállapítható, hogy a határozatképesség nem áll fenn, a szavazást el kell halasztani.

(3) A bizottság a szavazásban részt vevő tagjai kétharmad arányú többségével hozza meg határozatait. A bizottságban való megvitatás céljából bármelyik képviselő módosítást terjeszthet elő. A bizottság kézfelemeléssel szavaz; minden egyes tagja egyetlen, személyes és át nem ruházható szavazattal rendelkezik.

(4) A szavazatok összeszámlálását a szavazatszámoló bizottság végzi, amely az EURONEST Parlamenti Közgyűlés két ága titkárságainak képviselőiből egyenlő arányban áll össze. Az Elnökség (vagy a Társelnökök Bizottsága) a szóban forgó ülés előtt kinevezi a szavazatszámoló bizottságot, amely a szavazatok összeszámlálásának eredményét közvetlenül a társelnökökkel közli.

(5) A bizottságban való megvitatás céljából a társelnökök által bejelentett határidőig bármelyik képviselő előterjeszthet módosításokat. A módosítások a módosítandó szövegre vonatkoznak, és azokat írásban nyújtják be. Szóbeli módosításokra csak akkor van lehetőség, ha céljuk ténybeli vagy nyelvi tévedés kiigazítása. Egyéb szóbeli módosításra nem kerülhet sor.

(6) Ha a szavazás kezdete előtt az Európai Parlament legalább két képviselőcsoportjához vagy az EURONEST Parlamenti Közgyűlés kelet-európai partnerekből álló ágának legalább két küldöttségéhez tartozó három bizottsági tag kérelmet nyújt be arra vonatkozóan, hogy a két ág külön szavazzon, ez esetben olyan szavazásra kerül sor, amelynek keretében a kelet-európai partnerekből álló ág képviselői és az európai parlamenti ág képviselői külön, de egyidejűleg szavaznak. A szóban forgó szöveg csak akkor tekinthető elfogadottnak, ha a mindkét ágban külön-külön leadott szavazatok kétharmad arányú többsége azt támogatja.

(7) Amennyiben a szavazásra bocsátandó szöveg két vagy több rendelkezést vagy két vagy több pontra vonatkozó hivatkozást tartalmaz, illetve két vagy több, önálló értelemmel és/vagy normatív értékkel bíró részre osztható, az Európai Parlament bármely képviselőcsoportja vagy Euronest Parlamenti Közgyűlés legalább 1 képviselője részenkénti szavazást kérhet. A kérelmet írásban kell benyújtani a társelnököknek 18:00-ig a szavazás előtti napon, kivéve, ha a társelnökök ettől eltérő határidőt állapítottak meg, és elvben elfogadottnak minősül.

8. cikk

Egyéb rendelkezések

(1) A bizottsági ülésnek helyet biztosító parlament felel az ülés megszervezéséhez kapcsolódó gyakorlati részletekért, támogatásért és költségekért.

(2) Ugyanakkor az Elnökség javaslata alapján az EURONEST Parlamenti Közgyűlés ajánlást tehet arra, hogy a többi parlament pénzügyileg járuljon hozzá valamely bizottsági ülés megszervezésének költségeihez.

9. cikk

Az eljárási szabályzat értelmezése

Az állandó bizottságok eljárási szabályzatának értelmezésére a bizottságok társelnökei – vagy kérésükre a bizottság elnöksége – jogosultak.

10. cikk

Az állandó bizottságok eljárási szabályzatának módosítása

(1) Az állandó bizottságok eljárási szabályzatának módosításait az Elnökség javaslatai alapján az EURONEST Parlamenti Közgyűlés fogadja el.

(2) A módosításokat a szavazásban részt vevő tagok kétharmad arányú többséggel fogadják el. Ha a szavazás kezdete előtt az Európai Parlament legalább két képviselőcsoportjához vagy az EURONEST Parlamenti Közgyűlés kelet-európai partnerekből álló ágának legalább két küldöttségéhez tartozó képviselőknek legalább az egytizede kérelmet nyújt be arra vonatkozóan, hogy a két ág külön szavazzon, ez esetben olyan szavazásra kerül sor, amelynek keretében a kelet-európai partnerekből álló ág képviselői és az európai parlamenti ág képviselői külön szavaznak. A szóban forgó szöveg csak akkor tekinthető elfogadottnak, ha mindkét ágban külön leadott szavazatok kétharmada azt támogatja.

(3) A szavazáskor hozott eltérő rendelkezés hiányában az állandó bizottságok eljárási szabályzatának módosításai az elfogadást követően azonnal hatályba lépnek.

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU